Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XXIII.

wydana i rozesłana dnia 27. Lutego 1850.

51.

Cesarski patent z dnia 25. Stycznia 1850,

którym się dla całej objętości cesarstwa austryackiego powszechna ustawa wekslowa postanawia, obwieszcza i z dniem 1. Maja 1850. w wykonanie wprowadza.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy etc.; Arcyksiąże Austryi; Wielki-Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krajny i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zary; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburka, Gorycyi i Gradyski; Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga etc.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej, Wielki-Wojewoda województwa Serbii, etc. etc.

aby na korzyść obrotów handlowych naglącej potrzebie jednotnego prawa wekslowego dla objętości całej monarchii zadość uczynić, i aby w tej ważnej gałęzi prawodawstwa

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 27. Februar 1850.

51.

Kaiserliches Patent vom 25. Jänner 1850,

wodurch für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserthumes eine allgemeine Wechselordnung erlassen, kundgemacht, und vom 1. Mai 1850 angefangen, in Wirksamkeit gesetzt wird.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara; gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark, Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien, etc. etc.

haben, um im Interesse des Handelsverkehres dem dringenden Bedürfnisse eines einheitlichen Wechselrechtes für den Umfang der ganzen Monarchie zu genügen, und um in diesem wichti-

jak największą zgodność między prawem austryackiem a powszechną niemiecką ustawą wekslową, w związkowych państwach niemieckich moc mającą, zaprowadzić, na wniosek Naszego ministra sprawiedliwości i za doradą Naszej Rady ministrów stósownie do §§fów 36. i 120. konstytucyi państwa spowodowani jesteśmy dla całej objętości cesarstwa austryackiego postanowić powszechną ustawę wekslową i stanowimy, co następuje:

§. 1.

Powszechna ustawa wekslowa dla całego cesarstwa austryackiego we wszystkich krajach koronnych począwszy od dnia 1. Maja 1850. w działanie wstąpić ma.

§. 2.

Począwszy od tego dnia, zresztą w owych krajach koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych w wykonaniu stoi, względem terminu do prezentacyi i wypłaty wekslów wielko-jarmarkowych i jarmarkowych (Art. 35. ustawy wekslowej) ważność mają postanowienia następujące:

§. 3.

Weksle, na tutejszo-krajowe wielkie jarmarki lub jarmarki wypłatne wystawione, przed początkiem jarmarku, a jeżeliby ten ośm dni lub dłużej trwał, przed drugą połową onegoż do przyjęcia prezentowane być nie mogą.

§. 4.

Takowe weksle, jeżeliby jarmark jeden tylko dzień trwał, na tym samym dniu wypłatne są. Jeżeliby jarmark kilka atoliż nie nad ośm dni trwał, tedy czas zapadły na dniu przed końcem jarmarku lub wielkiego jarmarku prawnie przepisanym przypada. Weksle brzmiące na jarmarki, nad ośm dni trwające, na trzecim dniu przed końcem jarmarku prawnie przepisanym zapadają.

§. 5.

Począwszy od dnia 1. Maja 1850. w tych krajach koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych w mocy stoi, działanie dotychczasowych porządków i ustaw wekslowych ustaje, a mianowicie działanie porządków wekslowych z dnia 10. Września 1717, z dn. 1. Października 1763, z dn. 22. Lipca 1775, i z dn. 10. Października 1797., tudzież jarmarkowych statutów miasta Botzen z dn. 13. Stycznia 1787. i z dnia 23. Marca 1792, jako i ósmego tytułu pierwszej księgi *codice di comercio*, o ile takowe ustawy do wekslowo-prawnych czynności, ich działań i skutków odnoszą się.

§. 6.

Patent z dnia 14. Maja 1772. dla Czech wydany, względem utraty prawa wekslowego przez intabulacyą i prenotacyą wekslu niniejszem znosi się.

§. 7.

Równie też od tego dnia w owych krajach koronnych, w których węgierskie prawo wekslowe z roku 1840. w wykonaniu stoi, moc swą traci prawo wekslowe, w pierwszej części artykułu XV. ustawy węgierskiej z roku 1840. zawarte, jako też odnoszące się do tej pierwszej części postanowienia artykułu VI. ustawy węgierskiej z roku 1844. wyjąwszy przepisy w §§fach 39, 40, 54, 55, 56, 57, 97, 109, 112,

gen Zweige der Gesetzgebung die möglichste Uebereinstimmung zwischen dem österreichischen Rechte und der in den deutschen Bundesstaaten geltenden allgemeinen deutschen Wechselordnung herzustellen. auf den Antrag Unseres Justizministers und auf Einrathen Unseres Ministerrathes nach Massgabe der §§. 36 und 120 der Reichsverfassung für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserthumes eine allgemeine Wechselordnung zu erlassen befunden, und verordnen, wie folgt:

§. 1.

Die allgemeine Wechselordnung für das Kaiserthum Oesterreich hat in allen Kronländern vom 1. Mai 1850 angefangen, in Wirksamkeit zu treten.

§. 2.

Von diesem Tage angefangen, haben übrigens in jenen Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, rücksichtlich der Präsentations- und Zahlungsfrist der Mess- und Marktwechsel (Art. 35 der Wechselordnung) nachstehende Bestimmungen zu gelten:

§. 3.

Wechsel, welche auf inländische Messen oder Märkte zahlbar gestellt sind, dürfen nicht vor dem Anfange des Marktes, und wenn er acht Tage oder länger dauert, nicht vor der zweiten Hälfte desselben zur Annahme präsentirt werden.

§. 4.

Solche Wechsel werden, wenn der Markt oder die Messe nur einen Tag dauert, an diesem Tage fällig. Dauert der Markt mehrere, jedoch nicht über acht Tage, so tritt die Verfallzeit an dem Tage vor dem gesetzlichen Schlusse des Marktes oder der Messe ein. Wechsel, welche auf Märkte von mehr als achttägiger Dauer lauten, verfallen am dritten Tage vor dem gesetzlichen Schlusse des Marktes.

§. 5.

Vom 1. Mai 1850 angefangen, erlischt in denjenigen Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Kraft ist, die Wirksamkeit der bisherigen Wechselordnungen und Wechselgesetze, und namentlich der Wechselordnungen vom 10. September 1717, vom 1. October 1763, vom 22. Juli 1775 und vom 10. October 1797, und der Marktstatuten von Botzen vom 13. Jänner 1787 und vom 23. März 1792, so wie des achten Titels des ersten Buches des Codice di commercio, in soferne sich diese Gesetze auf wechselrechtliche Handlungen, deren Wirkungen und Folgen, beziehen.

§. 6.

Das für Böhmen erlassene Patent vom 14. Mai 1772, über den Verlust des Wechselrechtes durch die Intabulation und Pränotation des Wechsels wird hiemit aufgehoben.

§. 7.

Ebenso treten von diesem Tage an in denjenigen Kronländern, in welchen das ungarische Wechselrecht vom Jahre 1840 in Wirksamkeit ist, das in dem ersten Theile des XV. ungarischen Gesetzartikels vom Jahre 1840 enthaltene Wechselrecht und die auf diesen ersten Theil bezüglichen Bestimmungen des VI. ungarischen Gesetzartikels vom Jahre 1844 mit Ausnahme der in den §§. 39, 40, 54, 55, 56, 57, 97, 109, 112, 135 und 193—200 des

135. i 193—200 pierwszej części artykułu XV. ustawy z roku 1840. i w §§fach 2. i 28. artykułu VI. ustawy z r. 1844. zawarte, które niniejszem wyraźnie utrzymują się.

§. 8.

Nasz minister sprawiedliwości otrzymał polecenie wykonania niniejszego patentu.

Dano w Naszem głównem i stołecznem mieście Wiedniu, dnia 25. Stycznia 1850.

Franciszek Jósef.



Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruck. Thinnfeld. Gyulai. Schmerling. Thun. Kulmer.

Powszechna ustawa wekslowa

dla

ces. król. państw austryackich.

Oddział pierwszy.

O uzdolnieniu wekslowem.

Art. 1. Każdy do weksli zdolnym jest, który kontraktami zobowiązać się może.

Art. 2. Dłużnik wekslowy za wypełnienie wziętego na się obowiązku wekslowego swoją osobą i swym majątkiem odpowiedzialnym jest.

Wszelakoż areszt wekslowy miejsca nie ma:

1. przeciw spadkobiercom dłużnika wekslowego;
2. z oświadczeń wekslowych, na korporacye lub inne jurystyczne osoby, na społeczeństwa akcyjne lub wsprawach osób do własnego majątkiem zarządzania niezdolnych, przez ich zastępców wystawionych;
3. przeciw wszystkim tym osobom, przeciw którym wedle przepisów szczególnych, w pojedyńczych krajach koronnych istniejących, areszt za długi ogólnie miejsca nie ma.

Art. 3. Jeżeli się na wekslu podpisy osób znajdują, które obowiązek wekslowy na się wkładać ogólnie nie mogą, albo nie z zupełnym skutkiem, tedy to na obowiązek reszty wekslowo-zobowiązanych żadnego nie ma wpływu.

Oddział drugi.

O wekslach ciągnionych.

I. Wymogi wekslu ciągnionego.

Art. 4. Istotne wymogi wekslu ciągnionego są:

1. nadmienienie jako weksel, na samym wekslu umieścić się mające, albo, gdyby weksel w obcym języku był wystawiony, wyraz onemuż nadmienieniu w obcym języku odpowiedny;
2. oznaczenie sumy pieniężnej wypłacić się mającej;

ersten Theiles des XV. Gesetzartikels vom Jahre 1840 und der §§. 2 und 28 des VI. Gesetzartikels vom Jahre 1844 enthaltenen Vorschriften, welche hiemit ausdrücklich aufrecht erhalten werden, ausser Kraft.

§. 8.

Unser Minister der Justiz ist mit der Vollziehung dieses Patentes beauftragt.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am 25. Jänner 1850.

Franz Joseph. 

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruch. Thinnfeld. Gyulai. Schmerling. Thun. Kulmer.

Allgemeine Wechselordnung

für die

k. k. österreichischen Staaten.

Erster Abschnitt.

Von der Wechselfähigkeit.

Art. 1. Wechselfähig ist jeder, welcher sich durch Verträge verpflichten kann.

Art. 2. Der Wechselschuldner haftet für die Erfüllung der übernommenen Wechselverbindlichkeit mit seiner Person und seinem Vermögen.

Jedoch ist der Wechselarrest nicht zulässig:

1. gegen die Erben eines Wechselschuldners;
2. aus Wechselerklärungen, welche für Corporationen oder andere juristische Personen, für Actiengesellschaften oder in Angelegenheiten solcher Personen, welche zu eigener Vermögensverwaltung unfähig sind, von den Vertretern derselben ausgestellt werden;
3. gegen alle jene Personen, gegen welche nach den in den einzelnen Kronländern bestehenden besonderen gesetzlichen Vorschriften der Schuldenarrest überhaupt nicht stattfindet.

Art. 3. Finden sich auf einem Wechsel Unterschriften von Personen, welche eine Wechselverbindlichkeit überhaupt nicht, oder nicht mit vollem Erfolge eingehen können, so hat diess auf die Verbindlichkeit der übrigen Wechselverpflichteten keinen Einfluss.

Zweiter Abschnitt.

Von gezogenen Wechseln.

I. Erfordernisse eines gezogenen Wechsels.

Art. 4. Die wesentlichen Erfordernisse eines gezogenen Wechsels sind:

1. die in den Wechsel selbst aufzunehmende Bezeichnung als Wechsel, oder, wenn der Wechsel in einer fremden Sprache ausgestellt ist, ein jener Bezeichnung entsprechender Ausdruck in der fremden Sprache;
2. die Angabe der zu zahlenden Geldsumme;

3. nazwisko osoby lub firma, której albo za zleceniem której wypłacić się winno (remittenta);
4. oznaczenie czasu, w którym wypłata nastąpić ma; czas wypłaty wyznaczonym być może tylko:

   na dzień pewny,

   za okazaniem, (a vista, a piacere) lub na pewny termin po okazaniu,

   na pewny termin po dniu wystawienia (po dacie),

   na wielki jarmark lub na jarmark (weksel wielko-jarmarkowy lub jarmarkowy);
5. podpis wystawiciela (trassanta) z nazwiskiem swem lub firmą swą;
6. oznaczenie miejsca, dnia miesiąca i roku wystawienia;
7. nazwisko osoby lub firma, która wypłatę uiścić powinna (ciągnionego lub trassata);
8. oznaczenie miejsca, gdzie wypłata nastąpić ma; miejsce przy nazwisku lub firmie ciągnionego oznaczone dla wekslu ważność ma, jeżeli nie jest oznaczone własne wypłaty miejsce, jako miejsce wypłaty i oraz jako miejsce zamieszkania.

Art. 5. Jeżeli suma wypłacić się mająca (Art. 4. Nr. 2.) literami i cyframi jest wyrażona, tedy w razie niezgadzania się ważność ma suma literami wyrażona.

Jeżeli suma kilka razy literami lub kilka razy cyframi jest napisana, tedy w razie niezgadzania się ważność ma suma mniejsza.

Art. 6. Wystawiciel siebie samego jako remittenta (Art. 4. Nr. 3.) oznaczyć może (weksle na własne zlecenie).

Równie też wystawiciel siebie samego jako ciągnionego (Art. 4. Nr. 7.) oznaczyć może, jeżeli wypłata w innem jakiem miejscu jak w onem wystawienia, nastąpić ma (weksle ciągnione własne).

Art. 7. Z instrumentu, któremu jakikolwiek z istotnych wymogów (Art. 4.) brakuje, wekslowe zobowiązanie nie wynika. Także oświadczenia na takowym instrumencie umieszczone (indossament, akcept, awal) mocy prawa wekslowego nie mają.

II. Zobowiązanie wystawiciela.

Art. 8. Wystawiciel wekslu za przyjęcie i wypłacenie onegoż wekslowo odpowiedzialnym jest.

III. Indossament.

Art. 9. Remittent może weksel przez indossament (giro) na drugiego przenieść.

Atoliż jeżeliby wystawiciel przeniesienia we wekslu słowami „nie za zleceniem" lub wyrazem równoznaczącym zabronił, tedy indossament skutku prawa wekslowego nie ma.

Art. 10. Przez indossament wszelkie prawa z wekslu na indossataryusza przechodzą, w szczególności także prawo do dalszego indossowania wekslu. Nawet i na wystawiciela, ciągnionego, akceptanta lub poprzedniczego indossanta weksel ważnie indossowanym, a przez tych dalej indossowanym być może.

3. der Name der Person oder die Firma, an welche oder an deren Ordre gezahlt werden soll (des Remittenten);
4. die Angabe der Zeit, zu welcher gezahlt werden soll: die Zahlungszeit kann nur festgesetzt werden:
   auf einen bestimmten Tag,
   auf Sicht (Vorzeigung, a vista, a piacere etc.) oder auf eine bestimmte Zeit nach Sicht,
   auf eine bestimmte Zeit nach dem Tage der Ausstellung (nach dato),
   auf eine Messe oder einen Markt (Mess- oder Markt-Wechsel);
5. die Unterschrift des Ausstellers (Trassanten) mit seinem Namen oder seiner Firma;
6. die Angabe des Ortes, Monatstages und Jahres der Ausstellung;
7. der Name der Person oder die Firma, welche die Zahlung leisten soll (des Bezogenen oder Trassaten);
8. die Angabe des Ortes, wo die Zahlung geschehen soll; der bei dem Namen oder der Firma des Bezogenen angegebene Ort gilt für den Wechsel, in sofern nicht ein eigener Zahlungsort angegeben ist, als Zahlungsort und zugleich als Wohnort des Bezogenen.

Art. 5. Ist die zu zahlende Geldsumme (Art. 4, Nr. 2) in Buchstaben und in Ziffern ausgedrückt, so gilt bei Abweichungen die in Buchstaben ausgedrückte Summe.

Ist die Summe mehrmals mit Buchstaben oder mehrmals mit Ziffern geschrieben, so gilt bei Abweichungen die geringere Summe.

Art. 6. Der Aussteller kann sich selbst als Remittenten (Art. 4, Nr. 3) bezeichnen (Wechsel an eigene Ordre).

Desgleichen kann der Aussteller sich selbst als Bezogenen (Art. 4, Nr. 7) bezeichnen, sofern die Zahlung an einem anderen Orte als dem der Ausstellung geschehen soll (trassirt-eigene Wechsel).

Art. 7. Aus einer Schrift, welcher eines der wesentlichen Erfordernisse eines Wechsels (Art. 4) fehlt, entsteht keine wechselmässige Verbindlichkeit. Auch haben die auf eine solche Schrift gesetzten Erklärungen (Indossament, Accept, Aval) keine Wechselkraft.

II. Verpflichtung des Ausstellers.

Art. 8. Der Aussteller eines Wechsels haftet für dessen Annahme und Zahlung wechselmässig.

III. Indossament.

Art. 9. Der Remittent kann den Wechsel an einen Anderen durch Indossament (Giro) übertragen.

Hat jedoch der Aussteller die Uebertragung im Wechsel durch die Worte „nicht an die Ordre," oder durch einen gleichbedeutenden Ausdruck untersagt, so hat das Indossament keine wechselrechtliche Wirkung.

Art. 10. Durch das Indossament gehen alle Rechte aus dem Wechsel auf den Indossatar über, insbesondere auch die Befugniss, den Wechsel weiter zu indossiren. Auch an den Aussteller, Bezogenen, Acceptanten oder einen früheren Indossanten kann der Wechsel giltig indossirt, und von denselben weiter indossirt werden.

Art. 11. Indossament na wekslu, na kopii onegoż lub na kartce z wekslem lub z kopią połączoną (alonge) napisanym być musi.

Art. 12. Indossament ważnym jest, chociażby indossant tylko swe nazwisko lub swą firmę na odwrotnej stronie wekslu, lub kopii, albo na alonży napisał (blanco-indossament).

Art. 13. Każdy posiadacz wekslu ma prawo, zapełnić blanko-indossamenta na takowym znajdujące się: lecz też i bez tego zapełnienia weksel dalej indossować może.

Art. 14. Indossant każdemu późniejszemu posiadaczowi wekslu za przyjęcie i wypłacenie onegoż wekslowo odpowiedzialnym jest. Jeżeli zaś ów na indosamencie umieści uwagę „bez gwarancyi“, „bez obligo“ lub zastrzeżenie równoznaczące, tedy od zobowiązania z swego indossamentu uwolnionym jest.

Art. 15. Jeżeli w indossamencie dalszego odstąpienia słowami „nie za zleceniem“ lub wyrazem równoznaczącym zabroniono, tedy ci, którychby doszedł weksel z ręki indossataruysza, przeciw indossantowi żadnego regresu nie mają.

Art. 16. Jeżeliby weksel indossowano, gdy do podniesienia protestu upłynął termin z powodu nieuiszczenia wypłaty wyznaczony, tedy indossataryusz przeciw ciągnionemu nabywa praw z akceptu, jakiby się znajdował, a praw regresowych przeciw tym, którzyby weksel po upływie tego terminu indossowali.

Jeżeliby zaś weksel już przed indossamentem z powodu nieuiszczenia wypłaty za protestowanym został, na ten czas indossataryusz tylko praw swego indossanta przeciw akceptantowi, wystawicielowi i tym używa, którzy weksel aż do podniesienia protestu indossowali. W takowym razie też indossant wekslowo zobowiązanym nie jest.

Art. 17. Jeżliby w indossamencie uwagę umieszczono „ad incasso“, „in procura“ lub inną formułkę pełnomocnictwo wyrażającą, tedy indossament własności wekslu nie przenosi, lecz indossataryusza do ściągnienia sumy wekslowej, do podniesienia protestu i do zawiadomienia poprzednika swego indossanta o nieuiszczeniu wypłaty (Art. 46.), jako też do zaskarzenia niewypłaconej i do odebrania złożonej sumy wekslowej upoważnia.

Takowy indossataryusz także prawo ma, to upoważnienie dalszym prokura-indossamentem na kogo innego przenieść.

Przeciwnie tenże do dalszego odstąpienia właściwym indossamentem wtedy nawet upoważnionym nie jest, gdyby na prokura-indossamencie umieszczono dodatek „lub za zleceniem“.

IV. Prezentacya do przyjęcia.

Art. 18. Posiadacz wekslu prawo ma, weksel ciągnionemu natychmiast prezentować a w razie nieprzyjęcia protest kazać podnieść.

Tylko przy wekslach wielko-jarmarkowych lub jarmarkowych wyjątek o tyle miejsce ma, iż takowe weksle dopiero w terminie w miejscach wielko-jarmarkowych lub jarmarkowych do prezentacyi prawnie przeznaczonym do przyjęcia prezentowane, a w braku onegoż zaprotestowane być mogą.

Samo posiadanie wekslu upoważnia do prezentacyi wekslu i do podniesienia protestu z braku przyjęcia.

Art. 11. Das Indossament muss auf den Wechsel, eine Copie desselben oder ein mit dem Wechsel oder der Copie verbundenes Blatt (Alonge) geschrieben werden.

Art. 12. Ein Indossament ist giltig, wenn der Indossant auch nur seinen Namen oder seine Firma auf die Rückseite des Wechsels oder der Copie, oder auf die Alonge schreibt (Blanco-Indossament).

Art. 13. Jeder Inhaber eines Wechsels ist befugt, die auf demselben befindlichen Blanco-Indossamente auszufüllen; er kann den Wechsel aber auch ohne diese Ausfüllung weiter indossiren.

Art. 14. Der Indossant haftet jedem späteren Inhaber des Wechsels für dessen Annahme und Zahlung wechselmässig. Hat er aber dem Indossamente die Bemerkung „ohne Gewährleistung" „ohne Obligo" oder einen gleichbedeutenden Vorbehalt hinzugefügt, so ist er von der Verbindlichkeit aus seinem Indossamente befreit.

Art. 15. Ist in dem Indossamente die Weiterbegebung durch die Worte „nicht an Ordre" oder durch einen gleichbedeutenden Ausdruck verboten, so haben diejenigen, an welche der Wechsel aus der Hand des Indossaturs gelangt, gegen den Indossanten keinen Regress.

Art. 16. Wenn ein Wechsel indossirt wird, nachdem die für die Protesterhebung Mangels Zahlung bestimmte Frist abgelaufen ist, so erlangt der Indossatar die Rechte aus dem etwa vorhandenen Accepte gegen den Bezogenen und Regressrechte gegen Diejenigen, welche den Wechsel nach Ablauf dieser Frist indossirt haben.

Ist aber der Wechsel vor dem Indossamente bereits Mangels Zahlung protestirt worden, so hat der Indossatar nur die Rechte seines Indossanten gegen den Acceptanten den Aussteller und Diejenigen, welche den Wechsel bis zur Protesterhebung indossirt haben. Auch ist in einem solchen Falle der Indossant nicht wechselmässig verpflichtet.

Art. 17. Ist dem Indossamente die Bemerkung „zur Eincassirung," „in Procura," oder eine andere, die Bevollmächtigung ausdrückende Formel beigefügt worden, so überträgt das Indossament das Eigenthum an dem Wechsel nicht, ermächtigt aber den Indossatar zur Einziehung der Wechselforderung, Protesterhebung und Benachrichtigung des Vormannes seines Indossanten von der unterbliebenen Zahlung (Art. 45), so wie zur Einklagung der nicht bezahlten und zur Erhebung der deponirten Wechselschuld.

Ein solcher Indossatar ist auch berechtigt, diese Befugniss durch ein weiteres Procura-Indossament einem Anderen zu übertragen.

Dagegen ist derselbe zur weiteren Begebung durch eigentliches Indossament selbst dann nicht befugt, wenn dem Procura-Indossamente der Zusatz „oder Ordre" hinzugefügt ist.

IV. Präsentation zur Annahme.

Art. 18. Der Inhaber eines Wechsels ist berechtigt, den Wechsel dem Bezogenen sofort zur Annahme zu präsentiren und in Ermangelung der Annahme Protest erheben zu lassen.

Nur bei Mess- oder Markt-Wechseln findet eine Ausnahme dahin Statt, dass solche Wechsel erst in der an dem Mess- oder Marktorte gesetzlich bestimmten Präsentationszeit zur Annahme präsentirt, und in Ermangelung derselben protestirt werden können.

Der blosse Besitz des Wechsels ermächtigt zur Präsentation des Wechsels und zur Erhebung des Protestes Mangels Annahme.

Art. 19. Zobowiązanie posiadacza, weksel do przyjęcia prezentować, tylko przy wekslach na pewny termin po okazaniu brzmiących miejsce ma. Weksle takowe, pod utratą prawa wekslowego przeciw indossantom i wystawicielowi, w miarę szczególnego w wekslu zawartego postanowienia, a w braku takowego w przeciągu lat dwóch po wystawieniu do przyjęcia prezentowane być muszą.

Jeżeli indossant na takowym wekslu w swym indossamencie szczególny termin do presentacyi umieścił, tedy wekslowe jego zobowiązanie ustaje, skoro weksel w przeciągu tego terminu do przyjęcia nie prezentowano.

Art. 20. Jeżeliby przyjęcia wekslu na pewny termin po okazaniu wystawionego otrzymać nie można, albo, jeżeliby ciągniony datowania akceptu swego odmówił, tedy posiadacz, pod utratą prawa wekslowego przeciw indossantom i wystawicielowi wczesną prezentacyą wekslu protestem, w przeciągu terminu prezentacyi (Art. 19.) podniesionym, uwidocznić kazać musi.

Dzień protestu w takowym razie za dzień prezentacyi uważa się.

Jeżeliby protestu nie podniesiono, na ten czas przeciw akceptantowi, który datowanie akceptu swego zaniedbał, czas, w którym weksel zapada, od ostatniego dnia terminu prezentacyi rachuje się.

V. Przyjęcie (akceptacya).

Art. 21. Przyjęcie wekslu na wekslu piśmiennie stać się musi.

Każde oświadczenie na wekslu napisane i od ciągnionego podpisane uważa się za przyjęcie nieograniczone, jeżeli wyraźnie w takowem nie wyrażono, iż ciągniony albo ogólnie przyjąć nie chce, albo tylko pod pewnemi ograniczeniami.

Również za nieograniczone przyjęcie uważa się, jeżeli ciągniony bez dalszego dodatku swe nazwisko lub swą firmę na przedniej stronie wekslu napisał.

Przyjęcie raz nastąpione nie może znowu nazad być odebranem.

Art. 22. Ciągniony ograniczyć może przyjęcie na część sumy we wekslu zapisanej.

Gdyby do akceptu inne ograniczenia przydano, tedy weksel za takowy uważanym będzie, którego przyjęcia zupełnie odmówiono, akceptant zaś wedle treści akceptu swego wekslowo odpowiedzialnym jest.

Art. 23. Ciągniony przez przyjęcie wekslowo zobowiązanym się staje, wypłacić w terminie zapadłym sumę przez onegoż akceptowaną.

Ciągniony także i wystawicielowi z akceptu wekslowo odpowiedzialnym jest.

Przeciwnie ciągnionemu prawo wekslowe przeciw wystawicielowi nie przysłuża.

Art. 24. Jeżeli we wekslu podano miejsce wypłaty (Art. 4. Nr. 8.) odmienne od miejsca zamieszkania ciągnionego (weksel domicyliowany), tedy, jeżeliby już z wekslu nie ukazało się, przez kogo wypłata na miejscu wypłaty nastąpić ma, właśnie to ciągniony przy przyjęciu na wekslu nadmienić winien. Jeżeli się to niestało, tedy utrzymuje się, że ciągniony sam wypłatę na miejscu wypłaty uiścić chce.

Art. 19. Eine Verpflichtung des Inhabers, den Wechsel zur Annahme zu präsentiren, findet nur bei Wechseln Statt, welche auf eine bestimmte Zeit nach Sicht lauten. Solche Wechsel müssen bei Verlust des wechselmässigen Anspruchs gegen die Indossanten und den Aussteller, nach Massgabe der besonderen im Wechsel enthaltenen Bestimmung und in Ermangelung derselben binnen zwei Jahren nach der Ausstellung zur Annahme präsentirt werden.

Hat ein Indossant auf einen Wechsel dieser Art seinem Indossamente eine besondere Präsentationsfrist hinzugefügt, so erlischt seine wechselmässige Verpflichtung, wenn der Wechsel nicht innerhalb dieser Frist zur Annahme präsentirt worden ist.

Art. 20. Wenn die Annahme eines auf bestimmte Zeit nach Sicht gestellten Wechsels nicht zu erhalten ist, oder der Bezogene die Datirung seines Acceptes verweigert, so muss der Inhaber, bei Verlust des wechselmässigen Anspruchs gegen die Indossanten und den Aussteller die rechtzeitige Präsentation des Wechsels durch einen innerhalb der Präsentationsfrist (Art. 19) erhobenen Protest feststellen lassen.

Der Protesttag gilt in diesem Falle für den Tag der Präsentation.

Ist die Protesterhebung unterblieben, so wird gegen den Acceptanten, welcher die Datirung seines Acceptes unterlassen hat, die Verfallzeit des Wechsels vom letzten Tage der Präsentationsfrist an gerechnet.

V. Annahme (Acceptation).

Art. 21. Die Annahme des Wechsels muss auf dem Wechsel schriftlich geschehen.

Jede auf den Wechsel geschriebene und von dem Bezogenen unterschriebene Erklärung gilt für eine unbeschränkte Annahme, sofern nicht in derselben ausdrücklich ausgesprochen ist, dass der Bezogene entweder überhaupt nicht oder nur unter gewissen Einschränkungen annehmen wolle.

Gleichergestalt gilt es für eine unbeschränkte Annahme, wenn der Bezogene ohne weiteren Beisatz seinen Namen oder seine Firma auf die Vorderseite des Wechsels schreibt.

Die einmal erfolgte Annahme kann nicht wieder zurückgenommen werden.

Art. 22. Der Bezogene kann die Annahme auf einen Theil der im Wechsel verschriebenen Summe beschränken.

Werden dem Accepte andere Einschränkungen beigefügt, so wird der Wechsel einem solchen gleichgeachtet, dessen Annahme gänzlich verweigert worden ist, der Acceptant haftet aber nach dem Inhalte seines Acceptes wechselmässig.

Art. 23. Der Bezogene wird durch die Annahme wechselmässig verpflichtet, die von ihm acceptirte Summe zur Verfallzeit zu zahlen.

Auch dem Aussteller haftet der Bezogene aus dem Accepte wechselmässig.

Dagegen steht dem Bezogenen kein Wechselrecht gegen den Aussteller zu.

Art. 24. Ist in dem Wechsel ein vom Wohnorte des Bezogenen verschiedener Zahlungsort (Art. 4, Nr. 8) angegeben (Domicilwechsel), so ist, in sofern der Wechsel nicht schon ergibt, durch wen die Zahlung am Zahlungsorte erfolgen soll, diess vom Bezogenen bei der Annahme auf dem Wechsel zu bemerken. Ist diess nicht geschehen, so wird angenommen, dass der Bezogene selbst die Zahlung am Zahlungsorte leisten wolle.

Wystawiciel wekslu domicyliowanego w takowym prezentacyą do przyjęcia oznaczyć może. Niezachowanie tego przepisu utratę regresu przeciw wystawicielowi i przeciw indossantom za sobą pociąga.

VI. Regres na zabezpieczenie.

1. Z powodu nieotrzymanego przyjęcia.

Art. 25. Jeżeli przyjęcie wekslu albo ogólnie nie nastąpiło, albo jeżeli pod ograniczeniami, albo tylko na niższą sumę nastąpiło, tedy indossanci i wystawiciel wekslowo zobowiązani są, za wręczeniem protestu z powodu nieprzyjęcia zrobionego, dać zabezpieczenie dostateczne ku temu, iż wypłacenie sumy w wekslu zapisanej, lub ilości nieprzyjętej, jako też zwrócenie kosztów przez nieprzyjęcie spowodowanych na dniu zapadłym nastąpi.

Sposób zabezpieczenia i miejsce, w którem rzecz, ku zabezpieczeniu dana, zachowaną być ma, od układu stron zależy. Gdyby się one względem tego nie zgodziły, tedy suma zabezpieczyć się mająca u sądu w gotowiźnie złożoną być ma.

Wierzycielowi wekslowemu przysłuża prawo zastawowe do rzeczy ku zabezpieczeniu złożonej, chociażby mu takowe wyraźnie nie przyznano.

Art. 26. Tak remittent, jako i każdy indossataryusz przez posiadanie protestu, z powodu nieprzyjęcia zrobionego, upoważnionym się staje żądać zabezpieczenia od wystawiciela i innych poprzedników i drogą procesu wekslowego skargę o to podać.

Regresu żądający przy tem do porządku kolejnego indossamentów i do wyboru raz zrobionego przywiązanym nie jest.

Przytoczenia wekslu i dowodu, że regresu żądający swych następców sam zabezpieczył, nie potrzeba.

Art. 27. Dane zabezpieczenie służy nie tylko regresu żądającemu, lecz także i wszystkim innym następcom zabezpieczającego, o ile ci przeciw niemu regresu na zabezpieczenie używają. Ci zabezpieczenia dalszego tylko w tym razie żądać mają prawo, gdy są w stanie zarzuty przeciw gatunkowi lub wielkości danego zabezpieczenia uzasadnić.

Art. 28. Dane zabezpieczenie zwrócone być musi,

1. skoro zupełne przyjęcie wekslu później nastąpiło;
2. jeżeli do regressu zobowiązanego, który zabezpieczenie dał, w przeciągu roku, rachując od dnia, w którym weksel zapadł, o wypłatę z wekslu nie zaskarżono;
3. jeżeli wypłacenie wekslu nastąpiło lub wekslowa prawomocność onegoż ustała.

2) Z powodu niepewności akceptanta.

Art. 29. Jeżeli weksel w całkowitości lub częścią przyjętym został, względem sumy akceptowanej tedy tylko zabezpieczenia żądać można:

1. gdy do majątku akceptanta konkurs (postępowanie krydalne, bankructwo) otworzono, lub też jeżeliby akceptant tylko swe wypłaty wstrzymał;
2. gdy po wystawieniu wekslu egzekucya na majątek akceptanta bezskuteczną została, albo jeżeli przeciw niemu w celu spełnienia obowiązku wypłaty wykonanie aresztu osobistego zarządzono.

Der Aussteller eines Domicilwechsels kann in demselben die Präsentation zur Annahme vorschreiben. Die Nichtbeobachtung dieser Vorschrift hat den Verlust des Regresses gegen den Aussteller und die Indossanten zur Folge.

VI. Regress auf Sicherstellung.

1. Wegen nicht erhaltener Annahme.

Art. 25. Wenn die Annahme eines Wechsels überhaupt nicht, oder unter Einschränkungen, oder nur auf eine geringere Summe erfolgt ist, so sind die Indossanten und der Aussteller wechselmässig verpflichtet, gegen Aushändigung des, Mangels Annahme aufgenommenen Protestes genügende Sicherheit dahin zu leisten, dass die Bezahlung der im Wechsel verschriebenen Summe, oder des nicht angenommenen Betrages, so wie die Erstattung der durch die Nichtannahme veranlassten Kosten am Verfalltage erfolgen werde.

Die Art der Sicherstellung und der Ort, wo die zur Sicherheit gegebene Sache verwahrt werden soll, hängt von der Uebereinkunft der Parteien ab. Sind sie darüber nicht einig, so muss der sicherzustellende Betrag bei Gericht bar erlegt werden.

Dem Wechselgläubiger gebührt auf die zur Sicherstellung erlegte Sache das Pfandrecht, wenn es ihm auch nicht ausdrücklich eingeräumt worden ist.

Art. 26. Der Remittent, so wie jeder Indossatar wird durch den Besitz des, Mangels Annahme aufgenommenen Protestes ermächtigt, von dem Aussteller und den übrigen Vormännern Sicherheit zu fordern und im Wege des Wechselprocesses darauf zu klagen.

Der Regressnehmer ist hierbei an die Folgeordnung der Indossamente und die einmal getroffene Wahl nicht gebunden.

Der Beibringung des Wechsels und des Nachweises, dass der Regressnehmer seinen Nachmännern selbst Sicherheit bestellt habe, bedarf es nicht.

Art. 27. Die bestellte Sicherheit haftet nicht bloss dem Regressnehmer, sondern auch allen übrigen Nachmännern des Bestellers, in sofern sie gegen ihn den Regress auf Sicherstellung nehmen. Dieselben sind weitere Sicherheit zu verlangen nur in dem Falle berechtigt, wenn sie gegen die Art oder Grösse der bestellten Sicherheit Einwendungen zu begründen vermögen.

Art 28. Die bestellte Sicherheit muss zurückgegeben werden:

1. *sobald die vollständige Annahme des Wechsels nachträglich erfolgt ist;*
2. *wenn gegen den Regresspflichtigen, welcher sie bestellt hat, binnen Jahresfrist, vom Verfalltage des Wechsels an gerechnet, auf Zahlung aus dem Wechsel nicht geklagt worden ist;*
3. *wenn die Zahlung des Wechsels erfolgt oder die Wechselkraft desselben erloschen ist.*

2. Wegen Unsicherheit des Acceptanten.

Art. 29. Ist ein Wechsel ganz oder theilweise angenommen worden, so kann in Betreff der acceptirten Summe Sicherheit nur gefordert werden:

1. *wenn über das Vermögen des Acceptanten der Concurs (Debitverfahren, Falliment) eröffnet worden ist, oder der Acceptant auch nur seine Zahlungen eingestellt hat;*
2. *wenn nach Ausstellung des Wechsels eine Execution in das Vermögen des Acceptanten fruchtlos ausgefallen, oder wider denselben wegen Erfüllung einer Zahlungsverbindlichkeit die Vollstreckung des Personalarrestes verfügt worden ist.*

Jeżeliby w takowych przypadkach akceptant zabezpieczenia nie dał i dla tego przeciw niemu protest podniesionym został, oraz też i od adresatów potrzeby, gdyby takowe na wekslu wymienione były, przyjęcia za wykazaniem protestu otrzymać nie można, tedy posiadacz weksla i każdy indossataryusz za wydaniem protestu od swych poprzedników zabezpieczenia żądać może (Art. 25—28.).

Samo posiadanie weksla miejsce pełnomocnictwa do żądania od akceptanta zabezpieczenia w przypadkach pod Nr. 1. i 2. wymienionych, a gdyby takowego otrzymać nie można, do podniesienia protestu zastępuje.

VII. Wypełnienie obowiązku wekslowego.

1. Dzień wypłaty.

Art. 30. Jeżeli we wekslu dzień pewny jako dzień wypłaty oznaczono, tedy termin zapadły na tym dniu przypada.

Jeżeli czas wypłaty na śród mięsiąca wyznaczony jest, tedy weksel na dniu 15. tegoż miesiąca zapada.

Art. 31. Weksel na okazanie wystawiony przy okazaniu zapada.

Takowy weksel pod utratą prawa wekslowego przeciw indossantom i wystawicielowi w miarę szczególnego we wekslu zawartego postanowienia, a w braku takowego w przeciągu lat dwóch po wystawieniu do wypłaty prezentowanym być musi.

Jeżeli indossant na takowym wekslu w swym indossamencie szczególny termin do prezentacyi umieścił, tedy wekslowe jego zobowiązanie ustaje, skoroby weksel w przeciągu tego terminu prezentowanym nie był.

Art. 32. Przy wekslach, z upływem pewnego terminu po okazaniu albo po dacie wypłatnych, czas zapadły przypada:

1. jeżeli termin podług dni oznaczono, na ostatnim dniu terminu; przy obrachowaniu terminu nie rachuje się dzień, w którym weksel po dacie wypłatny wystawiono lub weksel po okazaniu wypłatny do przyjęcia prezentowano;
2. jeżeli termin podług tygodni, miesięcy, lub podług czasu, kilka miesięcy obejmującego (rok, pół roku, ćwierciorocze), oznaczono, na tym dniu tygodnia lub miesiąca wypłaty, który z swego nazwiska lub liczby dniowi wystawienia lub prezentacyi odpowiednym jest; jeżeli dzień takowy w miesiącu wypłaty nie znajduje się, tedy czas zapadły na dniu ostatnim miesiąca wypłaty przypada.

Wyraz „pół miesiąca“ za czas dni 15. uważa się. Jeżeli weksel na jeden lub więcej całych miesięcy i pół miesiąca wystawiono, tedy te 15. dni na ostatku liczyć się mają.

Art. 33. Dni respektowe miejsca nie mają.

Art. 34. Jeżeli w kraju, w którym podług starego stylu rachuje się, weksel w tutejszym kraju wypłatny po dacie wystawiono, a przy tem nie nadmieniono, że weksel podług nowego stylu datowanym jest, albo jeżeli takowy podług obudwóch stylów datowanym jest, tedy dzień wypłaty podług onego dnia kalendarzowego nowego stylu rachuje się, który dniowi wystawienia, podług starego stylu wypadającemu, odpowiednym jest.

Wenn in diesen Fällen die Sicherheit von dem Acceptanten nicht geleistet und dieserhalb Protest gegen denselben erhoben wird, auch von den auf dem Wechsel etwa benannten Nothadressen die Annahme nach Ausweis des Protestes nicht zu erhalten ist, so kann der Inhaber des Wechsels und jeder Indossatar gegen Auslieferung des Protestes von seinen Vormännern Sicherstellung fordern (Art. 25—28).

Der blosse Besitz des Wechsels vertritt die Stelle einer Vollmacht, in den Nr. 1 und 2 genannten Fällen von dem Acceptanten Sicherheitsbestellung zu fordern und wenn solche nicht zu erhalten ist, Protest erheben zu lassen.

VII. Erfüllung der Wechselverbindlichkeit.

1. Zahlungstag.

Art. 30. Ist in dem Wechsel ein bestimmter Tag als Zahlungstag bezeichnet, so tritt die Verfallzeit an diesem Tage ein.

Ist diese Zahlungszeit auf die Mitte eines Monats gesetzt worden, so ist der Wechsel am 15. dieses Monats fällig.

Art. 31. Ein auf Sicht gestellter Wechsel ist bei der Vorzeigung fällig.

Ein solcher Wechsel muss bei Verlust des wechselmässigen Anspruches gegen die Indossanten und den Aussteller nach Massgabe der besonderen im Wechsel enthaltenen Bestimmung, und in Ermangelung derselben binnen zwei Jahren nach der Ausstellung zur Zahlung präsentirt werden.

Hat ein Indossant auf einem Wechsel dieser Art seinem Indossamente eine besondere Präsentationsfrist hinzugefügt, so erlischt seine wechselmässige Verpflichtung, wenn der Wechsel nicht innerhalb dieser Frist präsentirt worden ist.

Art. 32. Bei Wechseln, welche mit dem Ablaufe einer bestimmten Frist nach Sicht oder nach Dato zahlbar sind, tritt die Verfallszeit ein:

1. wenn die Frist nach Tagen bestimmt ist, an dem letzten Tage der Frist; bei Berechnung der Frist wird der Tag, an welchem der nach Dato zahlbare Wechsel ausgestellt oder der nach Sicht zahlbare zur Annahme präsentirt ist, nicht mitgerechnet;
2. wenn die Frist nach Wochen, Monaten, oder einem, mehrere Monate umfassenden Zeitraume (Jahr, halbes Jahr, Vierteljahr) bestimmt ist, an demjenigen Tage der Zahlungswoche oder des Zahlungsmonats, der durch seine Benennung oder Zahl dem Tage der Ausstellung oder Präsentation entspricht; fehlt dieser Tag in dem Zahlungsmonate, so tritt die Verfallzeit am letzten Tage des Zahlungsmonats ein.

Der Ausdruck „halber Monat" wird einem Zeitraume von 15 Tagen gleichgeachtet. Ist der Wechsel auf einen oder mehrere ganze Monate und einen halben Monat gestellt, so sind die 15 Tage zuletzt zu zählen.

Art. 33. Respecttage finden nicht Statt.

Art. 34. Ist in einem Lande, in welchem nach altem Style gerechnet wird, ein im Inlande zahlbarer Wechsel nach Dato ausgestellt, und dabei nicht bemerkt, dass der Wechsel nach neuem Style datirt sei, oder ist derselbe nach beiden Stylen datirt, so wird der Verfalltag nach demjenigen Kalendertage des neuen Styls berechnet, welcher dem nach alten Style sich ergebenden Tage der Ausstellung entspricht.

Art. 35. Weksle wielko-jarmarkowe lub jarmarkowe zapadają z terminem do wypłaty ustawami miejsca wielko-jarmarkowego lub jarmarkowego wyznaczonym, a w braku takowego wyznaczenia na dniu przed końcem wielkiego jarmarku lub jarmarku prawnie przepisanym.

Jeżeli wielki jarmark lub jarmark jeden tylko dzień trwa, tedy czas zapadły wekslu na tym dniu przypada.

2. Wypłata.

Art. 36. Posiadacz wekslu indossowanego, indossamentów rzędem w związku będącym na dół aż do niego idącym, jako właściciel wekslu legitymuje się. Pierwszy przeto indossament podpisanym być musi nazwiskiem remittenta, każdy indossament następujący nazwiskiem tego, którego indossament, bezpośrednio poprzedzający, jako indossataryusza wymienia. Jeżeli po blanko-indossamencie dalszy indossament następuje, tedy utrzymuje się, że wystawiciel tego indossamentu weksel blanko-indossamentem nabył.

Indossamenta wykreślone przy dochodzeniu legitymacyi za niepisane uważają się.

Do dochodzenia autentyczności indossamentów wypłacający zobowiązanym nie jest.

Art. 37. Jeżeli weksel na gatunek monety brzmi, w miejscu wypłaty obiegu nie mającej, albo na walutę rachunkową, tedy suma wekslowa podług swej wartości w czasie zapadłym monetą krajową wypłacona być może, jeżeli wystawiciel nie oznaczył wyraźnie wypłatę gatunkiem monety we wekslu wymienionym, używając słowa „rzeczywiście“ („effectiv“) lub dodatku podobnego.

Art. 38. Posiadacz wekslu przyjęcia ofiarowanej mu części wypłaty nawet i wtedy odmówić nie może, kiedy przyjęcie na całkowitą ilość sumy zapisanej nastąpiło.

Art. 39. Dłużnik wekslowy tylko za wręczeniem zakwitowanego wekslu płacić winien.

Jeżeli dłużnik wekslowy część wypłaty uiścił, na ten czas żądać tylko może, aby mu wypłatę na wekslu odpisano, a kwit na kopii wekslu udzielono.

Art. 40. Jeżeli wypłaty wekslu w zapadłym czasie nie żądano, tedy akceptant po upływie terminu, do podniesienia protestu z powodu nieuiszczenia wypłaty wyznaczonego, ma prawo, złożyć sumę wekslową u sądu na niebezpieczeństwo i koszta posiadacza.

Zapozwania posiadacza przed sąd nie potrzeba.

VIII. Regres z powodu niewypłaty.

Art 41. Do wykonania regresu, z powodu nieotrzymanej wypłaty przeciw wystawicielowi i indossantom miejsce mającego, trzeba:

1. aby weksel do wypłaty prezentowano i
2. aby tak prezentacyą tę, jak nieotrzymanie wypłaty protestem wcześnie ku temu zrobionym udowodniono.

Podniesienie protestu na dniu wypłaty dopuszczalnem jest, atoliż najdalej na drugim dniu powszednim po dniu wypłaty nastąpić musi.

Art. 35. Mess- oder Marktwechsel werden zu der durch die Gesetze des Mess- oder Marktortes bestimmten Zahlungsfrist, und in Ermangelung einer solchen Festsetzung an dem Tage vor dem gesetzlichen Schlusse der Messe oder des Marktes fällig.

Dauert die Messe oder der Markt nur einen Tag, so tritt die Verfallzeit des Wechsels an diesem Tage ein.

2. Zahlung.

Art. 36. Der Inhaber eines indossirten Wechsels wird durch eine zusammenhängende, bis auf ihn hinuntergehende Reihe von Indossamenten als Eigenthümer des Wechsels legitimirt. Das erste Indossament muss demnach mit dem Namen des Remittenten, jedes folgende Indossament mit dem Namen Desjenigen unterzeichnet seyn, welchen das unmittelbar vorhergehende Indossament als Indossatar benennt. Wenn auf ein Blanco-Indossament ein weiteres Indossament folgt, so wird angenommen, dass der Aussteller des letzteren den Wechsel durch das Blanco-Indossament erworben hat.

Ausgestrichene Indossamente werden bei Prüfung der Legitimation als nicht geschrieben angesehen.

Die Echtheit der Indossamente zu prüfen, ist der Zahlende nicht verpflichtet.

Art. 37. Lautet ein Wechsel auf eine Münzsorte, welche am Zahlungsorte keinen Umlauf hat, oder auf eine Rechnungswährung, so kann die Wechselsumme nach ihrem Werthe zur Verfallzeit in der Landesmünze gezahlt werden, sofern nicht der Aussteller durch den Gebrauch des Wortes „effectiv" oder eines ähnlichen Zusatzes die Zahlung in der im Wechsel benannten Münzsorte ausdrücklich bestimmt hat.

Art. 38. Der Inhaber des Wechsels darf eine ihm angebotene Theilzahlung selbst dann nicht zurückweisen, wenn die Annahme auf den ganzen Betrag der verschriebenen Summe erfolgt ist.

Art. 39. Der Wechselschuldner ist nur gegen Aushändigung des quittirten Wechsels zu zahlen verpflichtet.

Hat der Wechselschuldner eine Theilzahlung geleistet, so kann derselbe nur verlangen, dass die Zahlung auf dem Wechsel abgeschrieben, und ihm Quittung auf einer Abschrift des Wechsels ertheilt werde.

Art 40. Wird die Zahlung des Wechsels zur Verfallszeit nicht gefordert, so ist der Acceptant nach Ablauf der für die Protesterhebung Mangels Zahlung bestimmten Frist befugt die Wechselsumme auf Gefahr und Kosten des Inhabers bei Gericht niederzulegen.

Der Vorladung des Inhabers bedarf es nicht.

VIII. Regress Mangels Zahlung.

Art. 41. Zur Ausübung des bei nicht erlangter Zahlung statthaften Regresses gegen den Aussteller und die Indossanten ist erforderlich:

1. dass der Wechsel zur Zahlung präsentirt worden ist, und
2. dass sowohl diese Präsentation, als die Nichterlangung der Zahlung durch einen rechtzeitig darüber aufgenommenen Protest dargethan wird.

Die Erhebung des Protestes ist am Zahlungstage zulässig, sie muss aber spätestens am zweiten Werktage nach dem Zahlungstage geschehen.

Art. 42. Żądanie, ażeby nie podnoszono protestu („bez protestu“, „bez kosztów“) za uwolnienie od protestu, atoliż nie za uwolnienie od obowiązku do wczesnej prezentacyi uważa się. Wekslowo-zobowiązany, od którego żądanie to pochodzi, winien na się przyjąć obowiązek udowodnienia, jeżeli prezentacyi wcześnie nastąpionej zaprzecza.

Przeciw obowiązkowi do wynagrodzenia kosztów protestu owo żądanie nie chroni.

Art. 43. Weksle domicyliowane domicyliatowi, lub jeżeliby takowego nie wymieniono, samemu ciągnionemu, na onem miejscu, na które weksel domicyliowane, do wypłaty prezentowane, a jeżeliby wypłaty nie niszczono, tamże protestowane być mają.

Jeżeliby wczesne podniesienie protestu przy domicyliacie zaniedbano, na ten czas przez to prawo wekslowe nie tylko przeciw wystawicielowi i indossantom, lecz też i przeciw akceptantowi ustaje.

Art. 44. Do otrzymania prawa wekslowego przeciw akceptantowi, wyjąwszy przypadek w Art. 43. wspomniany, nie trzeba ani prezentacyi na dniu wypłaty, ani też podniesienia protestu.

Art. 45. Posiadacz wekslu, z powodu niewypłaty zaprotestowanego, obowiązanym jest, bezpośredniego swego poprzednika o nieuiszczeniu wypłaty wekslu w przeciągu dwóch dni po dniu podniesienia protestu piśmiennie zawiadomić, końcem czego dostatecznem jest, jeżeli w ciągu tego terminu pismo zawiadomienia takowego na pocztę podano.

Każdy zawiadomiony poprzednik w ciągu tego samego terminu, od dnia otrzymanego zawiadomienia rachować się mającego, podobnym sposobem swego poprzednika zawiadomić winien.

Posiadacz lub indossataryusz, który zawiadomienie to zaniedbuje, lub takowe nie do bezpośredniego poprzednika stosuje, przez to wszystkim lub pominiętym poprzednikom do wynagrodzenia szkody, z zaniedbanego zawiadomienia wynikłej, zobowiązanym się staje. Takowy także przeciw tym osobom prawo do prowizyi i kosztów tak dalece traci, że mu tylko prawo żądania sumy wekslowej pozostaje.

Art. 46. Jeżeli idzie o wykazanie piśmiennego zawiadomienia, poprzednikowi wcześnie podanego, wtedy ku temu dostatecznym jest dowód, atestem poczty prowadzony, że list od dotyczącego do adressata na dniu podanym odesłanym został, o ile się nie wykaże, że nadeszły list innej treści był.

Także i dzień odebrania otrzymanego piśmiennego zawiadomienia atestem poczty wykazanym być może.

Art. 47. Jeżeliby indossant weksel bez umieszczenia oznaczenia miejsca dalej przekazał, tedy poprzednik onegoż o nienastąpionej wypłacie zawiadomionym być ma.

Art. 48. Każdy wekslowy dłużnik prawo ma, za zwróceniem sumy wekslowej wraz z prowizyami i kosztami, żądać od posiadacza wydania wekslu zakwitowanego i protestu z powodu niewypłaty podniesionego.

Art. 49. Posiadacz wekslu, z powodu niewypłaty zaprotestowanego, zanieść może skargę wekslową przeciw wszystkim wekslowo-zobowiązanym, lub też tylko przeciw niektórym, albo przeciw jednemu z nich, nie tracąc przez to prawa swego przeciw zobowiązanym niezaskarzonym.

Tenże do kolejnego indossamentów następstwa przywiązanym nie jest.

Art. 42. Die Aufforderung, keinen Protest erheben zu lassen („ohne Protest," „ohne Kosten" etc.) gilt als Erlass des Protestes, nicht aber als Erlass der Pflicht zur rechtzeitigen Präsentation. Der Wechselverpflichtete, von welchem jene Aufforderung ausgeht, muss die Beweislast übernehmen, wenn er die rechtzeitig geschehene Präsentation in Abrede stellt.

Gegen die Pflicht zum Ersatze der Protestkosten schützt jene Aufforderung nicht.

Art. 43. Domicilirte Wechsel sind dem Domiciliaten, oder wenn ein solcher nicht benannt ist, dem Bezogenen selbst an demjenigen Orte, wohin der Wechsel domicilirt ist, zur Zahlung zu präsentiren, und wenn die Zahlung unterbleibt, dort zu protestiren.

Wird die rechtzeitige Protesterhebung beim Domiciliaten verabsäumt, so geht dadurch der wechselmässige Anspruch nicht nur gegen den Aussteller und die Indossanten, sondern auch gegen den Acceptanten verloren.

Art. 44. Zur Erhaltung des Wechselrechtes gegen den Acceptanten bedarf es mit Ausnahme des im Art. 43 erwähnten Falles weder der Präsentation am Zahlungstage, noch der Erhebung eines Protestes.

Art. 45. Der Inhaber eines Mangels Zahlung protestirten Wechsels ist verpflichtet, seinen unmittelbaren Vormann innerhalb zweier Tage nach dem Tage der Protesterhebung von der Nichtzahlung des Wechsels schriftlich zu benachrichtigen, zu welchem Ende es genügt, wenn das Benachrichtigungsschreiben innerhalb dieser Frist zur Post gegeben ist.

Jeder benachrichtigte Vormann muss binnen derselben, vom Tage des empfangenen Berichts zu berechnenden Frist seinen nächsten Vormann in gleicher Weise benachrichtigen.

Der Inhaber oder Indossatar, welcher die Benachrichtigung unterlässt oder dieselbe nicht an den unmittelbaren Vormann ergehen lässt, wird hierdurch den sämmtlichen oder den übersprungenen Vormännern zum Ersatze des aus der unterlassenen Benachrichtigung entstandenen Schadens verpflichtet. Auch verliert derselbe gegen diese Personen den Anspruch auf Zinsen und Kosten, so dass er nur die Wechselsumme zu fordern berechtigt ist.

Art. 46. Kommt es auf den Nachweis der dem Vormanne rechtzeitig gegebenen schriftlichen Benachrichtigung an, so genügt zu diesem Zwecke der durch ein Postattest geführte Beweis, dass ein Brief von dem Betheiligten an den Adressaten an dem angegebenen Tage abgesandt ist, sofern nicht dargethan wird, dass der angekommene Brief einen andern Inhalt gehabt hat.

Auch der Tag des Empfanges der erhaltenen schriftlichen Benachrichtigung kann durch ein Postattest nachgewiesen werden.

Art. 47. Hat ein Indossant den Wechsel ohne Hinzufügung einer Ortsbezeichnung weiter begeben, so ist der Vormann desselben von der unterbliebenen Zahlung zu benachrichtigen.

Art. 48. Jeder Wechselschuldner hat das Recht, gegen Erstattung der Wechselsumme nebst Zinsen und Kosten die Auslieferung des quittirten Wechsels und des wegen Nichtzahlung erhobenen Protestes vor dem Inhaber zu fordern.

Art. 49. Der Inhaber eines Mangels Zahlung protestirten Wechsels kann die Wechselklage gegen alle Wechselverpflichtete oder auch nur gegen Einige oder Einen derselben anstellen, ohne dadurch seinen Anspruch gegen die nicht in Anspruch genommenen Verpflichtungen zu verlieren.

Derselbe ist an die Reihenfolge der Indossamente nicht gebunden.

Art. 50. Prawa regresowe posiadacza, który weksel z powodu nieuiszczenia wypłaty zaprotestować kazał, ograniczają się na:

1. niewypłaconą sumę wekslową wraz z sześcią odsetkami rocznych prowizyi począwszy od dnia zapadłego,
2. na koszta protestu i inne wydatki,
3. na prowizyą jednej trzeciej odsetka.

Powyższe ilości, jeźli do regresu zobowiązany na innem jak na miejscu wypłaty mieszka, podług tego kursu wypłacone być muszą, jaki ma weksel za okazaniem, z miejsca wypłaty na miejsce zamieszkania do regresu zobowiązanego ciągniony.

Jeżeli na miejscu wypłaty nie istnieje kurs na owo zamieszkania miejsce, tedy bierze się kurs podług tego miejsca, które miejscu zamieszkania do regresu zobowiązanego najbliższem jest.

Kurs na żądanie do regresu zobowiązanego kartką kursu, pod publiczną powagą wystawioną lub atestem zaprzysiężonego meklerza, albo w braku takowych atestem dwóch kupców poświadczonym być ma.

Art. 51. Indossant, który weksel wykupił lub jako rymessę otrzymał, prawo ma od poprzedniczego indossanta lub od wystawiciela żądać:

1. sumy przez niego wypłaconej lub rymessą zaspokojonej wraz z sześcią odsetkami rocznych prowizyi od dnia wypłaty,
2. kosztów jemu urosłych,
3, prowizyi jednej trzeciej odsetka.

Powyższe ilości, jeżeli do regresu zobowiązany na innem miejscu mieszka, jak regresu żądający, podług tego kursu wypłacone być muszą, jaki ma weksel za okazaniem, z miejsca zamieszkania regresu żądającego na miejsce zamieszkania do regresu zobowiązanego ciągniony.

Jeżeli na miejscu zamieszkania regresu żądającego nie istnieje kurs na miejsce zamieszkania do regresu zobowiązanego, tedy bierze się kurs podług tego miejsca, które miejscu zamieszkania do regresu zobowiązanego najbliższem jest.

Względem poświadczenia kursu postanowienie Art. 50. zastósowanie znajduje.

Art. 52. Postanowieniami Art. 50. i 51. Nr. 1. i 3. przy regresie na zagraniczne miejsce porachowanie wyższej, tamże dopuszczalnej ustanowy nie wyłącza się.

Art. 53. Regresu żądający na ilość swej należytości weksel zwrotny na zobowiązanego do regresu ciągnąć może.

W takowym razie do tej należytości nad to jeszcze koszta meklarskie za negocyowanie wekslu zwrotnego tudzież należytości stęplowe, jakieby przypadały, dołączają się.

Weksel zwrotny za okazaniem wypłatny i bezpośrednio (a drittura) wystawionym być musi.

Art. 54. Do regresu zobowiązany tylko za wydaniem wekslu, protestu i zakwitowanego porachunku powrotnego wypłatę uiścić zobowiązanym jest.

Art. 55. Każdy indossant, który kogo z swych następców zaspokoił, swój własny indossament jako i ten swych następców wykreślić może.

Art. 50. Die Regressansprüche des Inhabers, welcher den Wechsel Mangels Zahlung hat protestiren lassen, beschränken sich auf:

1. die nicht bezahlte Wechselsumme nebst 6 Procent jährlicher Zinsen vom Verfalltage ab,
2. die Protestkosten und anderen Auslagen,
3. eine Provision von 1/3 Procent.

Die vorstehenden Beträge müssen, wenn der Regresspflichtige an einem anderen Orte, als dem Zahlungsorte wohnt, zu demjenigen Course gezahlt werden, welchen ein vom Zahlungsorte auf den Wohnort des Regresspflichtigen gezogener Wechsel auf Sicht hat.

Besteht am Zahlungsorte kein Cours auf jenen Wohnort, so wird der Cours nach demjenigen Platze genommen, welcher dem Wohnorte des Regresspflichtigen am nächsten liegt.

Der Cours ist auf Verlangen des Regresspflichtigen durch einen, unter öffentlicher Autorität ausgestellten Courszettel oder durch das Attest eines vereideten Mäklers, oder in Ermangelung derselben durch ein Attest zweier Kaufleute zu bescheinigen.

Art. 51. Der Indossant, welcher den Wechsel eingelöst oder als Rimesse erhalten hat, ist von einem früheren Indossanten oder von dem Aussteller zu fordern berechtigt:

1. die von ihm gezahlte oder durch Rimesse berichtigte Summe nebst 6 Procent jährlicher Zinsen vom Tage der Zahlung,
2. die ihm entstandenen Kosten,
3. eine Provision von 1/3 Procent.

Die vorstehenden Beträge müssen, wenn der Regresspflichtige an einem anderen Orte als der Regressnehmer wohnt, zu demjenigen Course gezahlt werden, welchen ein vom Wohnorte des Regressnehmers auf den Wohnort des Regresspflichtigen gezogener Wechsel auf Sicht hat.

Besteht im Wohnorte des Regressnehmers kein Cours auf den Wohnort des Regresspflichtigen, so wird der Cours nach demjenigen Platze genommen, welcher dem Wohnorte des Regresspflichtigen am nächsten liegt.

Wegen der Bescheinigung des Courses kommt die Bestimmung des Art. 50 zur Anwendung.

Art. 52. Durch die Bestimmungen der Art. 50 und 51 Nr. 1 und 3 wird bei einem Regresse auf einen ausländischen Ort die Berechnung höherer, dort zulässiger Sätze nicht ausgeschlossen.

Art. 53. Der Regressnehmer kann über den Betrag seiner Forderung einen Rückwechsel auf den Regresspflichtigen ziehen.

Der Forderung treten in diesem Falle noch die Mäklergebühren für Negozirung des Rückwechsels, so wie die etwaigen Stämpelgebühren hinzu.

Der Rückwechsel muss auf Sicht zahlbar und unmittelbar (a drittura) gestellt werden.

Art. 54. Der Regresspflichtige ist nur gegen Auslieferung des Wechsels, des Protestes und einer quittirten Retourrechnung Zahlung zu leisten verbunden.

Art. 55. Jeder Indossant, der einen seiner Nachmänner befriedigt hat, kann sein eigenes und seiner Nachmänner Indossament ausstreichen.

IX. Interwencya.

1. Przyjęcie honorowe.

Art. 56. Jeżeli na wekslu, z powodu nieprzyjęcia zaprotestowanym, znajduje się adresa potrzeby na miejsce wypłaty brzmiąca, na ten czas, nim zabezpieczenia żądać będzie można, od adresy potrzeby przyjęcia domagać się powinno.

Z pomiędzy kilku adresów potrzeby pierwszeństwo tej przynależy, której wyplatą najwięcej zobowiązanych uwalniają się.

Art. 57. Przyjęcia honorowego ze strony osoby, na wekslu jako adresy potrzeby nie wymienionej, posiadacz dozwalać nie potrzebuje.

Art. 58. Akceptant honorowy za zwróceniem kosztów musi sobie kazać protest z powodu nieprzyjęcia wręczyć a w dodatku do onegoż przyjęcie honorowe nadmienić. Musi też przesyłając protest zawiadomić honorata o nastąpionej interwencyi i to zawiadomienie wraz z protestem w ciągu dni dwóch po dniu podniesienia protestu na pocztę podać.

Jeżeliby to zaniedbał, tedy odpowiedzialnym jest za szkodę z tego zaniedbania wynikającą.

Art. 59. Jeżeliby akceptant honorowy zaniedbał w swym akcepcie nadmienić, dla czyjego honoru przyjęcie dzieje się, tedy wystawiciel za honorata uważanym będzie.

Art. 60. Akceptant honorowy wszystkim następcom honorata przez przyjęcie wekslowo-zobowiązanym staje się. To zobowiązanie ustaje, jeżeliby akceptantowi honorowemu weksel najdalej na drugim dniu powszednim po dniu wypłaty do wypłaty przedłożonym nie został.

Art. 61. Jeżeliby weksel od adresy potrzeby, lub od innego interwenienta dla honoru przyjętym został, na ten czas posiadacz i następcy honorata regresu na zabezpieczenie nie mają.

Honorat zaś i jego poprzednicy uskutecznić go mogą.

2. Wypłata honorowa,

Art. 62. Jeżeli na wekslu przez ciągnionego nie wykupionym lub na kopii znajdują się adresy potrzeby lub akcept honorowy, na miejsce wypłaty brzmiące, na ten czas posiadacz najdalej na drugim dniu powszednim po dniu wypłaty wszystkim adresom potrzeby i akceptantowi honorowemu weksel do wypłaty przedłożyć i skutek w proteście z powodu niewypłaty lub też w dodatku do onegoż nadmienić ma.

Tenże, to zaniedbując, traci regres przeciw adresantowi lub honoratowi i ich następcom.

Jeżeli posiadacz wzbrania się przyjąć ofiarowaną mu przez innego interwenienta wypłatę honorową, na ten czas takowy przeciw następcom honorata regres traci.

Art. 63. Honorowemu wypłacającemu weksel i protest z powodu niewypłaty za zwróceniem kosztów wręczonym być musi.

Takowy przez wypłatę honorową wstępuje w prawa posiadacza (Art. 50. i 52.) przeciw honoratowi, jego poprzednikom i akceptantowi.

Art. 64. Z pomiędzy kilku, którzy do wypłaty honorowej gotowymi się oświadczają, pierwszeństwo onemu przynależy, którego wypłatą najwięcej wekslowo-zobowiąnych uwalniają się.

IX. Intervention.

1. Ehrenannahme.

Art. 56. Befindet sich auf einem Mangels Annahme protestirten Wechsel eine auf den Zahlungsort lautende Nothadresse, so muss, ehe Sicherstellung verlangt werden kann, die Annahme von der Nothadresse gefordert werden.

Unter mehreren Nothadressen gebührt derjenigen der Vorzug, durch deren Zahlung die meisten Verpflichteten befreit werden.

Art. 57. Die Ehrenannahme von Seiten einer nicht auf den Wechsel als Nothadresse benannten Person braucht der Inhaber nicht zuzulassen.

Art. 58. Der Ehrenacceptant muss sich den Protest Mangels Annahme gegen Erstattung der Kosten aushändigen und in einem Anhange zu demselben die Ehrenannahme bemerken lassen.

Er muss den Honoraten unter Uebersendung des Protestes von der geschehenen Intervention benachrichtigen und diese Benachrichtigung mit dem Proteste innerhalb zweier Tage nach dem Tage der Protesterhebung zur Post geben.

Unterlässt er diess, so haftet er für den durch die Unterlassung entstehenden Schaden.

Art. 59. Wenn der Ehrenacceptant unterlassen hat, in seinem Accepte zu bemerken, zu wessen Ehren die Annahme geschieht, so wird der Aussteller als Honorat angesehen.

Art. 60. Der Ehrenacceptant wird den sämmtlichen Nachmännern des Honoraten durch die Annahme wechselmässig verpflichtet. Diese Verpflichtung erlischt, wenn dem Ehrenacceptanten der Wechsel nicht spätestens am zweiten Werktage nach dem Zahlungstage zur Zahlung vorgelegt wird.

Art. 61. Wenn der Wechsel von einer Nothadresse oder einem anderen Intervenienten zu Ehren angenommen wird, so haben der Inhaber und die Nachmänner des Honoraten keinen Regress auf Sicherstellung.

Derselbe kann aber von dem Honoraten und dessen Vormännern geltend gemacht werden.

2. Ehrenbezahlung.

Art. 62. Befinden sich auf dem von dem Bezogenen nicht eingelösten Wechsel oder der Copie Nothadressen, oder ein Ehrenaccept, welche auf den Zahlungsort lauten, so muss der Inhaber den Wechsel spätestens am zweiten Werktage nach dem Zahlungstage den sämmtlichen Nothadressen und dem Ehrenacceptanten zur Zahlung vorlegen, und den Erfolg im Proteste Mangels Zahlung oder in einem Anhange zu demselben bemerken lassen.

Unterlässt er diess, so verliert er den Regress gegen den Adressanten oder Honoraten und deren Nachmänner.

Weist der Inhaber die von einem anderen Intervenienten angebotene Ehrenzahlung zurück, so verliert er den Regress gegen die Nachmänner des Honoraten.

Art. 63. Dem Ehrenzahler muss der Wechsel und der Protest Mangels Zahlung gegen Erstattung der Kosten ausgehändigt werden.

Er tritt durch die Ehrenzahlung in die Rechte des Inhabers (Art. 50 und 52) gegen den Honoraten, dessen Vormänner und den Acceptanten.

Art. 64. Unter Mehreren, welche sich zur Ehrenzahlung erbieten, gebührt demjenigen der Vorzug, durch dessen Zahlung die meisten Wechselverpflichteten befreit werden.

Interwenient, który wypłaca, lubo z wekslu lub protestu pokazuje się, że inny, któremu wedle tegoż postanowienia pierwszeństwa ustąpićby musiał, weksel wykupić gotowym był, żadnego regresu przeciw tym indossantom nie ma, którzyby uiszczeniem ofiarowanej przez innego wypłaty uwolnieni byli.

Art. 65. Akceptant honorowy, któryby do uiszczenia wypłaty niedoszedł, ponieważ ciągniony lub inny interwenient wypłacił, żądać ma prawo od płacącego prowizyi jednej trzeciej odsetka.

X. Rozmnożenie wekslu.

1. Duplikaty wekslowe.

Art. 66. Wystawiciel wekslu ciągnionego zobowiązanym jest, remittentowi na żądanie więcej równobrzmiących egzemplarzów wekslu wydać.

Takowe w kontekscie jako pryma, sekunda, tercya i t. d. oznaczone być muszą, w przeciwnym bowiem razie każdy egzemplarz jako weksel sam przez się istniejący (sola-weksel) uważa się.

Także i indossataryusz duplikatu wekslu żądać może. Względem takowego do swego bezpośredniego poprzednika udać się musi, który znowu do swego poprzednika wracać się musi, dopóki żądanie to do wystawiciela nie dojdzie. Każdy indossataryusz od swego poprzednika żądać może, ażeby poprzedzające indossamenta na duplikacie powtórzone zostały.

Art. 67. Jeżeli jeden z więcej egzemplarzów wydanych wypłacono, tedy inne przez to moc swą tracą.

Wszelakoż z reszty egzemplarzów zobowiązani zostają:

1. indossant, któryby więcej egzemplarzów tego samego wekslu na różne osoby zaindossował, tudzież wszyscy późniejsi indossanci, których podpisy na egzemplarzach przy wypłacie nie zwróconych znajdują się, z swych indossamentów;
2. akceptant, któryby więcej egzemplarzów tego samego wekslu akceptował z akceptów na egzemplarzach przy wypłacie nie zwróconych.

Art. 68. Ktoby jeden z więcej egzemplarzów wekslu do przyjęcia przesłał, ten na innych egzemplarzach nadmienić musi, u kogo znajduje się egzemplarz przez niego do przyjęcia przesłany. Wszelakoż zaniedbanie tej uwagi wekslowi mocy wekslowej nie odejmuje.

Zachowca przesłanego do akceptu egzemplarza obowiązanym jest, wydać go temu, który się jako indossataryusz (Art. 36.) lub innym sposobem do odebrania legitymuje.

Art. 69. Posiadacz duplikatu, na którym wyszczególniono u kogo egzemplarz do akceptu przesłany znajduje się, z powodu nieprzyjęcia onegoż regresu na zabezpieczenie, a z powodu niewypłaty regresu na wypłatę pierwej żądać nie może, dopóki protestem uwidocznić nie kazał:

1. że egzemplarz do akceptu przesłany przez zachowcę nie został mu wydany, tudzież
2. że także i na duplikat przyjęcia lub wypłaty otrzymać nie można było.

Ein Intervenient, welcher zahlt, obgleich aus dem Wechsel oder Proteste ersichtlich ist, dass ein Anderer, dem er hiernach nachstehen müsste, den Wechsel einzulösen bereit war, hat keinen Regress gegen diejenigen Indossanten, welche durch Leistung der von dem Anderen angebotenen Zahlung befreit worden wären.

Art. 65. Der Ehrenacceptant, welcher nicht zur Zahlungsleistung gelangt, weil der Bezogene oder ein anderer Intervenient bezahlt hat, ist berechtigt, von dem Zahlenden eine Provision von $\frac{1}{3}$ Procent zu verlangen.

X. Vervielfältigung eines Wechsels.

1. Wechselduplicate.

Art. 66. Der Aussteller eines gezogenen Wechsels ist verpflichtet, dem Remittenten auf Verlangen mehrere gleichlautende Exemplare des Wechsels zu überliefern.

Dieselben müssen im Contexte als Prima, Secunda, Tertia u. s. w. bezeichnet seyn, widrigenfalls jedes Exemplar als ein für sich bestehender Wechsel (Sola-Wechsel) erachtet wird.

Auch ein Indossatar kann ein Duplicat des Wechsels verlangen. Er muss sich dieserhalb an seinen unmittelbaren Vormann wenden, welcher wieder an seinen Vormann zurück gehen muss, bis die Anforderung an den Aussteller gelangt. Jeder Indossatar kann von seinem Vormanne verlangen, dass die früheren Indossamente auf dem Duplicate wiederholt werden.

Art. 67. Ist von mehreren ausgefertigten Exemplaren das eine bezahlt, so verlieren dadurch die anderen ihre Kraft.

Jedoch bleiben aus den übrigen Exemplaren verhaftet:

1) der Indossant, welcher mehrere Exemplare desselben Wechsels an verschiedene Personen indossirt hat, und alle späteren Indossanten, deren Unterschriften sich auf den, bei der Zahlung nicht zurückgegebenen Exemplaren befinden, aus ihren Indossamenten;
2) der Acceptant, welcher mehrere Exemplare desselben Wechsels acceptirt hat, aus den Accepten auf den bei der Zahlung nicht zurückgegebenen Exemplaren.

Art. 68. Wer eines von mehreren Exemplaren eines Wechsels zur Annahme versandt hat, muss auf den übrigen Exemplaren bemerken, bei wem das von ihm zur Annahme versandte Exemplar anzutreffen ist. Das Unterlassen dieser Bemerkung entzieht jedoch dem Wechsel nicht die Wechselkraft.

Der Verwahrer des zum Accepte versandten Exemplars ist verpflichtet, dasselbe demjenigen auszuliefern, der sich als Indossatar (Art. 36) oder auf andere Weise zur Empfangnahme legitimirt.

Art 69. Der Inhaber eines Duplicats, auf welchem angegeben ist, bei wem das zum Accepte versandte Exemplar sich befindet, kann Mangels Annahme desselben den Regress auf Sicherstellung und Mangels Zahlung den Regress auf Zahlung nicht eher nehmen, als bis er durch Protest hat feststellen lassen:

1) dass das zum Accepte versandte Exemplar ihm vom Verwahrer nicht verabfolgt worden ist, und
2) dass auch auf das Duplicat die Annahme oder die Zahlung nicht zu erlangen gewesen.

2. Kopie wekslowe.

Art. 70. Kopie wekslowe odpis wekslu tudzież odpis znajdujących się na takowym indossamentów i uwag zawierać muszą i oraz zaopatrzone być oświadczeniem: „potąd odpis (kopia)“ lub podobnem jakiem oznaczeniem.

W kopii nadmienić należy, u kogo orginał wekslu do przyjęcia przesłany znajduje się. Wszelakoż zaniedbanie tej uwagi kopii indossowanej mocy wekslowej nie odejmuje.

Art. 71. Każdy na kopii znajdujący się indossament oryginalny indossanta równie tak obowiązuje, jakby takowy na oryginalnym wekslu stał.

Art. 72. Zachowca wekslu oryginalnego obowiązanym jest, wydać go posiadaczowi kopii jednym lub więcej indossamentami oryginalnemi zaopatrzonej, jeżeli się takowy jako indossataryusz lub innym sposobem do odebrania legitymuje.

Jeżeliby zachowca nie wydał wekslu oryginalnego, na ten czas posiadacz kopii wekslu tylko po zrobieniu protestu w Art. 69. Nr. 1. wspomnianego prawo ma żądać regresu na zabezpieczenie, a po nadejściu dnia zapadłego, w kopii wyszczególnionego, regresu na wypłatę przeciw tym indossantom, których oryginalne indossamenta na kopii znajdują się.

XI. Weksle zaginione.

Art. 73. Właściciel wekslu zaginionego wnieść może prośbę przed sąd miejsca wypłaty o umorzenie onegoż.

Sąd, u którego prośbę o umorzenie wekslu podano, względem tego edykt z wezwaniem do posiadacza wekslu, aby go sądowi przedłożył, wydać, w takowym termin na dni 45 wyznaczyć, a początek tegoż, jeżeliby weksel jeszcze nie zapadł, na pierwszy dzień po czasie zapadłym wekslu oznaczyć ma.

Po wprowadzeniu postępowania amortyzacyjnego i po czasie zapadłym wekslu właściciel od akceptanta wypłaty żądać może, jeżeliby aż do umorzenia wekslu zabezpieczenie dał. Bez takowego zabezpieczenia takowy tylko złożenia u sądu dłużnej z akceptu sumy żądać prawo ma.

Art. 74. Posiadacz wekslu podług postanowień Art. 36. wylegitymowany, tedy tylko do wydania onegoż przymuszonym być może, jeżeliby wekslu w złej wierze nabył, lub jeżeliby się przy nabyciu wekslu wielkiej opieszałości winnym stał.

XII. Weksle fałszywe.

Art. 75. Chociażby podpis wystawiciela wekslu fałszywy lub sfałszowany był, autentyczny jednak akcept i autentyczne indossamenta moc wekslową zachowują.

Art. 76. Z wekslu, fałszywym lub sfałszowanym akceptem albo indossamentem zaopatrzonego, wszyscy indossanci i wystawiciel, których podpisy autentyczne są, wekslowo-zobowiązani zostają.

XIII. Przedawnienie wekslowe.

Art. 77. Prawo wekslowe przeciw akceptantom we trzy lata, rachując od zapadłego dnia wekslu, przedawnia.

2. Wechselcopien.

Art. 70. Wechselcopien müssen eine Abschrift des Wechsels und der darauf befindlichen Indossamente und Anmerkungen enthalten und mit der Erklärung: „bis hierher Abschrift (Copie)" oder mit einer ähnlichen Bezeichnung versehen seyn.

In der Copie ist zu bemerken, bei wem das zur Annahme versandte Original des Wechsels anzutreffen ist. Das Unterlassen dieser Bemerkung entzieht jedoch der indossirten Copie nicht ihre wechselmässige Kraft.

Art. 71. Jedes auf einer Copie befindliche Original-Indossament verpflichtet den Indossanten eben so, als wenn es auf einem Original-Wechsel stünde.

Art. 72. Der Verwahrer des Original-Wechsels ist verpflichtet, denselben dem Besitzer einer mit einem oder mehreren Original-Indossamenten versehenen Copie auszuliefern, sofern sich derselbe als Indossatar oder auf andere Weise zur Empfangnahme legitimirt.

Wird der Original-Wechsel vom Verwahrer nicht ausgeliefert, so ist der Inhaber der Wechselcopie nur nach Aufnahme des im Art. 69 Nr. 1 erwähnten Protestes Regress auf Sicherstellung und nach Eintritt des in der Copie angegebenen Verfallstages Regress auf Zahlung gegen diejenigen Indossanten zu nehmen berechtigt, deren Original-Indossamente auf der Copie befindlich sind.

XI. Abhanden gekommene Wechsel.

Art. 73. Der Eigenthümer eines abhanden gekommenen Wechsels kann die Amortisation desselben bei dem Gerichte des Zahlungsortes beantragen.

Das Gericht, bei welchem ein Gesuch um Amortisation eines Wechsels überreicht worden ist, hat hierüber ein Edict mit der Aufforderung an den Inhaber des Wechsels, denselben dem Gerichte vorzulegen, zu erlassen, darin die Frist auf 45 Tage zu bestimmen, und den Anfang derselben, wenn der Wechsel noch nicht fällig ist, auf den ersten Tag nach der Verfallzeit des Wechsels festzusetzen.

Nach Einleitung des Amortisationsverfahrens und nach der Verfallzeit des Wechsels kann der Eigenthümer vom Acceptanten Zahlung fordern, wenn er bis zur Amortisation des Wechsels Sicherheit bestellt. Ohne eine solche Sicherheitsstellung ist er nur die Deposition der aus dem Accepte schuldigen Summe bei Gericht zu fordern berechtigt.

Art. 74. Der nach den Bestimmungen des Art. 36 legitimirte Besitzer eines Wechsels kann nur dann zur Herausgabe desselben angehalten werden, wenn er den Wechsel in bösem Glauben erworben hat oder ihm bei der Erwerbung des Wechsels eine grobe Fahrlässigkeit zur Last fällt.

XII. Falsche Wechsel.

Art. 75. Auch wenn die Unterschrift des Ausstellers eines Wechsels falsch oder verfälscht ist, behalten dennoch das echte Accept und die echten Indossamente die wechselmässige Wirkung.

Art. 76. Aus einem, mit einem falschen oder verfälschten Accepte oder Indossamente versehenen Wechsel bleiben sämmtliche Indossanten und der Aussteller, deren Unterschriften echt sind, wechselmässig verpflichtet.

XIII. Wechselverjährung.

Art. 77. Der wechselmässige Anspruch gegen den Acceptanten verjährt in drei Jahren vom Verfallstage des Wechsels an gerechnet.

Art. 78. Prawa regresowe posiadacza (Art. 50.) przeciw wystawicielowi i innym poprzednikom przedawniają:

1. we trzy miesiące, jeżeli weksel w Europie, wyjąwszy Islandyą i wyspy Faröer wypłatnym był;
2. w sześć miesięcy, jeźli weksel w krajach pobrzeżnych Azyi i Afryki wzdłuż morza śródziemnego i czarnego, lub na wyspach tych mórz do onych krajów należących wypłatnym był;
3. w ośmnaście miesięcy, jeżeli weksel w innym kraju nieeuropejskim lub w Islandyi albo na wyspach Faröer wypłatnym był.

Przedawnienie przeciw posiadaczowi z dniem podniesionego protestu początek bierze.

Art. 79. Prawa regresowe indossanta (Art. 51.) przeciw wystawicielowi i innym poprzednikom przedawniają:

1. we trzy miesiące, jeżeli regresu żądający w Europie, wyjąwszy Islandyą i wyspy Faröer, zamieszkałym jest;
2. w sześć miesięcy, jeżeli regresu żądający w pobrzeżnych krajach Azyi i Afryki wzdłuż morza śródziemnego i czarnego, lub na wyspach tych mórz do onych krajów należących zamieszkałym jest;
3. w ośmnaście miesięcy, jeźli regresu żądający w innym nieeuropejskim kraju lub w Islandyi albo na wyspach Faröer zamieszkałym jest.

Przeciw indossantowi bieży termin, jeżeliby, nim zaniesiono przeciw niemu skargę wekslową, wypłatę uiścił, od dnia wypłaty, we wszelkich zaś innych przypadkach od dnia wręczonej mu skargi lub zapozwu.

Art. 80. Przedawnienie (Art. 77—79.) tylko wręczeniem skargi przerywa się i tylko pod względem tego, przeciw któremu skargę wystósowano.

Wszelakoż w tej mierze miejsce skargi zastępuje oznajmienie sporu przez zaskarzonego uczynione.

XIV. Prawo zaskarzenia wierzycielowi wekslowemu służące.

Art. 81. Zobowiązanie wekslowe dotyczy tak wystawiciela, akceptanta i indossanta wekslu, jak każdego, który weksel, kopią wekslu, akcept lub indossament spólnie podpisał, nawet i wtedy, gdyby się przy tem tylko jako ręczyciel (per aval) wymienił.

Zobowiązanie tych osób rozciąga się na wszystko, co posiadacz wekslu z powodu nieuiszczenia zobowiązania wekslowego żądać ma.

Posiadacz wekslu względem całej swej należytości pojedyńczego trzymać się może; od jego wyboru zależy, na którym z wekslowo-zobowiązanych nasamprzód prawa swego poszukiwać zechce.

Art. 82. Dłużnik wekslowy tych tylko odezw przeciwnych używać może, jakie z samego prawa wekslowego wypływają lub mu bezpośrednio przeciw każdorazowemu powodowi przysłużają.

Art. 83. Jeżeli wekslowe zobowiązanie wystawiciela lub akceptanta przez przedawnienie lub przez to ustało, że do utrzymania prawa wekslowego prawnie przepisane czynności zaniedbano, tedy oni posiadaczowi o tyle tylko zobowiązani zostają, o ileby się szkodą onegoż zbogacili.

Art. 78. Die Regressansprüche des Inhabers (Art. 50), gegen den Aussteller und die übrigen Vormänner verjähren:

1) in 3 Monaten, wenn der Wechsel in Europa, mit Ausnahme von Island und den Färöern, zahlbar war;

2) in 6 Monaten, wenn der Wechsel in den Küstenländern von Asien und Afrika längs des mittelländischen und schwarzen Meeres, oder in den dazu gehörigen Inseln dieser Meere zahlbar war;

3) in 18 Monaten, wenn der Wechsel in einem anderen aussereuropäischen Lande oder in Island oder den Färöern zahlbar war.

Die Verjährung beginnt gegen den Inhaber mit dem Tage des erhobenen Protestes.

Art. 79. Die Regressansprüche des Indossanten (Art. 51) gegen den Aussteller und die übrigen Vormänner verjähren:

1) in 3 Monaten, wenn der Regressnehmer in Europa, mit Ausnahme von Island und den Färöern wohnt;

2) in 6 Monaten, wenn der Regressnehmer in den Küstenländern von Asien und Afrika längs des mittelländischen und schwarzen Meeres oder in den dazu gehörigen Inseln dieser Meere wohnt;

3) in 18 Monaten, wenn der Regressnehmer in einem anderen aussereuropäischen Lande oder in Island oder den Färöern wohnt.

Gegen den Indossanten läuft die Frist, wenn er, ehe eine Wechselklage gegen ihn angestellt worden, gezahlt hat, vom Tage der Zahlung, in allen übrigen Fällen aber vom Tage der ihm geschehenen Behändigung der Klage oder Ladung.

Art. 80. Die Verjährung (Art. 77—79) wird nur durch Behändigung der Klage unterbrochen und nur in Beziehung auf denjenigen, gegen welchen die Klage gerichtet ist.

Jedoch vertritt in dieser Hinsicht die von dem Verklagten geschehene Streitverkündigung die Stelle der Klage.

XIV. Klagerecht des Wechselgläubigers.

Art. 81. Die wechselmässige Verpflichtung trifft den Aussteller, Acceptanten und Indossanten des Wechsels, so wie einen Jeden, welcher den Wechsel, die Wechselcopie, das Accept oder das Indossament mitunterzeichnet hat, selbst dann, wenn er sich dabei nur als Bürge (per aval) benannt hat.

Die Verpflichtung dieser Personen erstreckt sich auf Alles, was der Wechselinhaber wegen Nichterfüllung der Wechselverbindlichkeit zu fordern hat.

Der Wechselinhaber kann sich wegen seiner ganzen Forderung an den Einzelnen halten; es steht in seiner Wahl, welchen Wechselverpflichteten er zuerst in Anspruch nehmen will.

Art. 82. Der Wechselschuldner kann sich nur solcher Einreden bedienen, welche aus dem Wechselrechte selbst hervorgehen oder ihm unmittelbar gegen den jedesmaligen Kläger zustehen.

Art. 83. Ist die wechselmässige Verbindlichkeit des Ausstellers oder des Acceptanten durch Verjährung oder dadurch, dass die zur Erhaltung des Wechselrechts gesetzlich vorgeschriebenen Handlungen verabsäumt sind, erloschen, so bleiben dieselben dem Inhaber nur so weit, als sie sich mit dessen Schaden bereichern würden, verpflichtet.

Przeciw indossantom, których zobowiązanie wekslowe ustało, takowe prawa poszukiwanie miejsca nie ma.

XV. Prawodawstwo cudzoziemskie.

Art. 84. Zdolność cudzoziemca do przyjęcia na się wekslowych obowiązków, podług ustaw tego państwa osądza się, do którego tenże należy. Wszelakoż cudzoziemiec, podług ustaw swej ojczyzny do wekslów nie zdolny, przyjęciem na się obowiązków wekslowych w kraju tutejszym obowiązuje się, o ile podług ustaw tutejszego kraju do wekslów zdolnym jest.

Art. 85. Istotne wymogi wekslu w cudzym kraju wystawionego, jako też każdego innego oświadczenia wekslowego, w cudzym kraju wystawionego, podług ustaw tego miejsca osądzają się, w którym oświadczenie nastąpiło.

Atoliż, jeżeli oświadczenia wekslowe, w cudzym kraju zrobione, wymogom tutejszo-krajowej ustawy odpowiadają, na ten czas z tego, że podług cudzo-krajowych ustaw dostatecznemi nie są, zarzutu przeciw prawnemu obowiązaniu oświadczeń, później w kraju tutejszym na wekslu wystawionych, wynosić nie można.

Równie też oświadczenia wekslowe, któremi jeden tutejszo-krajowy drugiemu tutejszo-krajowemu w kraju cudzym obowiązuje się, moc wekslową mają, choćby tylko wymogom prawodawstwa tutejszo-krajowego odpowiadały.

Art. 86. Co do formy czynności, z wekslem na cudzo-krajowym placu w celu wykonania lub utrzymania prawa wekslowego przedsiębrać się mających, rozstrzyga prawo tamże ważność mające.

XVI. Protest.

Art. 87. Każdy protest przez notaryusza lub przez urzędnika sądowego zrobiony być powinien.

Przyzwania świadków lub protokolisty do tego nie potrzeba.

Art. 88. Protest zawierać ma:

1. dosłowny odpis wekslu lub kopii, jako też wszystkich na takowym znajdujących się indossamentów i uwag;
2. nazwisko lub firmę osób, dla których i przeciw którym protest podniesiono;
3. żądanie do tej osoby wystósowane, przeciw której protestowano, jej odpowiedź lub uwagę, że żadnej odpowiedzi nie dała, lub, że ją niezastano;
4. oznaczenie miejsca, tudzież dnia kalendarzowego, miesiąca i roku, w którym wezwanie (Nr. 3.) nastąpiło lub to bezskutecznie tentowano;
5. w razie przyjęcia honorowego lub wypłaty honorowej nadmienienie, od kogo, dla kogo i jakim sposobem to ofiarowane i wykonane;
6. podpis notaryusza lub urzędnika sądowego, który protest zrobił, wraz z wyciśnięciem pieczęci urzędowej.

Art. 89. Jeźli wekslowo-prawne wykonanie od kilku osób ma być żądane, na ten czas względem kilkakrotnego wezwania jeden tylko dokument protestu potrzebny jest.

Art. 90. Notaryusze i urzędnicy sądowi obowiązani są, protesta przez nich

Gegen die Indossanten, deren wechselmässige Verbindlichkeit erloschen ist, findet ein solcher Anspruch nicht Statt.

XV. Ausländische Gesetzgebung.

Art. 84. Die Fähigkeit eines Ausländers, wechselmässige Verpflichtungen zu übernehmen, wird nach den Gesetzen des Staates beurtheilt, welchem derselbe angehört. Jedoch wird ein nach den Gesetzen seines Vaterlandes nicht wechselfähiger Ausländer durch Uebernahme von Wechselverbindlichkeiten im Inlande verpflichtet, in sofern er nach den Gesetzen des Inlandes wechselfähig ist.

Art. 85. Die wesentlichen Erfordernisse eines im Auslande ausgestellten Wechsels, so wie jeder anderen im Auslande ausgestellten Wechselerklärung werden nach den Gesetzen des Ortes beurtheilt, an welchem die Erklärung erfolgt ist.

Entsprechen jedoch die im Auslande geschehenen Wechselerklärungen den Anforderungen des inländischen Gesetzes, so kann daraus, dass sie nach ausländischen Gesetzen mangelhaft sind, kein Einwand gegen die Rechtsverbindlichkeit der später im Inlande auf den Wechsel gesetzten Erklärungen entnommen werden.

Eben so haben Wechselerklärungen, wodurch sich ein Inländer einem anderen Inländer im Auslande verpflichtet, Wechselkraft, wenn sie auch nur den Anforderungen der inländischen Gesetzgebung entsprechen.

Art. 86. Ueber die Form der mit einem Wechsel an einen ausländischen Platze zur Ausübung oder Erhaltung des Wechselrechtes vorzunehmenden Handlungen entscheidet das dort geltende Recht.

XVI. Protest.

Art. 87. Jeder Protest muss durch einen Notar oder einen Gerichtsbeamten aufgenommen werden.

Der Zuziehung von Zeugen oder eines Protokollführers bedarf es dabei nicht.

Art. 88. Der Protest muss enthalten:

1) eine wörtliche Abschrift des Wechsels oder der Copie und aller darauf befindlichen Indossamente und Bemerkungen;
2) den Namen oder die Firma der Personen, für welche und gegen welche der Protest erhoben wird;
3) das an die Person, gegen welche protestirt wird, gestellte Begehren, ihre Antwort oder die Bemerkung, dass sie keine gegeben habe oder nicht anzutreffen gewesen sei;
4) die Angabe des Ortes, so wie des Kalendertages, Monats und Jahres, an welchem die Aufforderung (Nr. 3) geschehen oder ohne Erfolg versucht worden ist;
5) im Falle einer Ehrenannahme oder einer Ehrenzahlung die Erwähnung, von wem, für wem und wie sie angeboten und geleistet wird;
6) die Unterschrift des Notars oder des Gerichtsbeamten, welcher den Protest aufgenommen hat, mit Beifügung des Amtssiegels.

Art. 89. Muss eine wechselrechtliche Leistung von mehreren Personen verlangt werden, so ist über die mehrfache Aufforderung nur eine Protesturkunde erforderlich.

Art. 90. Die Notare und Gerichtsbeamten sind schuldig, die von ihnen aufgenommenen

zrobione podług całej ich treści dzień w dzień i podług porządku daty wciągać w rejestr osobny, od kartki do kartki bieżącemi liczbami zaopatrzony.

XVII. Miejsce i czas do prezentacyi i do innych czynności w obrotach wekslowych zachodzących.

Art. 91. Prezentacya do przyjęcia lub do wypłaty, podniesienie protestu, żądanie duplikatu wekslowego, tudzież wszelkie inne przy pewnej osobie przedsiębrać się mające akta w jej miejscowościach sprawowania interesów a w braku onychże w jej pomieszkaniu przedsięwzięte być muszą. Na innem miejscu, n. p. w giełdzie, to tylko za obustronnem porozumieniem się dziać się może.

Że miejscowości sprawowania interesów lub pomieszkania wywiedzieć się nie można, dopiero wtedy za rzecz niewątpliwą uważać się ma, jeżeli także przedsięwzięte w tym celu przez policyjny urząd miejscowy wywiadywanie się notaryusza lub urzędnika sądowego bezskutecznem zostało, co w proteście nadmienionem być musi.

Art. 92. Jeżeli weksel w niedzielę lub w święto powszechne zapada tedy najbliższy dzień powszedni dniem wypłaty jest. Także wydanie duplikatu wekslowego, oświadczenie względem przyjęcia, jako też każde inne oświadczenie tylko na dniu powszednim żądane być mogą. Jeżeli czas, w którymby przedsięwzięcie jednej z powyższych czynności najpóźniej żądane być musiało, na niedzielę lub święto powszechne przypada, tedy czynność ta na pierwszym dniu powszednim żądana być musi.

Toż samo postanowienie także i do podniesienia protestu stosuje się.

Art. 93. Jeżli na miejscu wekslowem powszechne dni wypłaty (dni kasowe) istnieją, na ten czas wypłata wekslu, między takowemi wypłaty dniami zapadłego, dopiero na następującym pierwszym dniu wypłaty uiszczoną być może, jeżeli weksel nie opiewa na okazanie.

Wszelakoż termin, w Art. 41. do zrobienia protestu z powodu niewypłaty wyznaczony, przekroczonym być nie może.

XVIII. Podpisy niedostateczne.

Art. 94. Oświadczenia wekslowe, które w miejscu nazwiska krzyżami lub innemi znakami wykonane są, tedy tylko moc wekslową mają, jeżeli znaki te sądownie lub notaryalnie uwierzytelnionemi zostały.

Art. 95. Kto oświadczenie wekslowe jako pełnomocnik drugiego podpisuje, nie mając do tego pełnomocnictwa, ten osobiście w ten sposób odpowiedzialnym jest, jakby odpowiedzialnym był mocodawca podług podania mniemany, gdyby było pełnomocnictwo udzielone było.

Toż samo stosuje się także i do opiekunów i innych zastępców, którzy, przekraczając upoważnienia swe, oświadczenia wekslowe wystawiają.

Oddział trzeci.

O własnych wekslach.

Art. 96. Istotne wymogi wekslu własnego (suchego) są:

1. nadmienienie jako weksel, na samym wekslu umieścić się mające, albo, gdyby weksel w obcym języku był wystawiony, wyraz onemuż nadmienieniu w obcym języku odpowiedny;

Proteste nach deren ganzem Inhalte Tag für Tag und nach Ordnung des Datums in ein besonderes Register einzutragen, das von Blatt zu Blatt mit fortlaufenden Zahlen versehen ist.

XVII. Ort und Zeit für die Präsentation und andere im Wechselverkehre vorkommenden Handlungen.

Art. 91. Die Präsentation zur Annahme oder Zahlung, die Protesterhebung, die Abforderung eines Wechsel-Duplicats, so wie alle sonstigen bei einer bestimmten Person vorzunehmenden Acte müssen in deren Geschäftslocal und in Ermanglung eines solchen, in deren Wohnung vorgenommen werden. An einem andern Orte, z. B. an der Börse, kann diess nur mit beiderseitigem Einverständnisse geschehen.

Dass das Geschäftslocal oder die Wohnung nicht zu ermitteln sei, ist erst alsdann als festgestellt anzunehmen, wenn auch eine dieserhalb bei der Polizeibehörde des Orts geschehene Nachfrage des Notars oder des Gerichtsbeamten fruchtlos geblieben ist, welches im Proteste bemerkt werden muss.

Art. 92. Verfällt der Wechsel an einem Sonntage oder allgemeinen Feiertage, so ist der nächste Werktag der Zahlungstag. Auch die Herausgabe eines Wechsel-Duplicats, die Erklärung über die Annahme, so wie jede andere Erklärung, können nur an einem Werktage gefordert werden. Fällt der Zeitpunct, in welchem die Vornahme einer der vorstehenden Handlungen spätestens gefordert werden musste, auf einen Sonntag oder allgemeinen Feiertag, so muss diese Handlung am nächsten Werktage gefordert werden.

Dieselbe Bestimmung findet auch auf die Protesterhebung Anwendung.

Art. 93. Bestehen an einem Wechselplatze allgemeine Zahltage (Cassiertage), so braucht die Zahlung eines zwischen den Zahltagen fällig gewordenen Wechsels erst am nächsten Zahltage geleistet zu werden, sofern nicht der Wechsel auf Sicht lautet.

Die im Artikel 41 für die Aufnahme des Protestes Mangels Zahlung bestimmte Frist darf jedoch nicht überschritten werden.

XVIII. Mangelhafte Unterschriften.

Art. 94. Wechselerklärungen, welche statt des Namens mit Kreuzen oder andern Zeichen vollzogen sind, haben nur dann, wenn diese Zeichen gerichtlich oder notariell beglaubigt worden, Wechselkraft.

Art. 95. Wer eine Wechselerklärung als Bevollmächtigter eines Andern unterzeichnet, ohne dazu Vollmacht zu haben, haftet persönlich in gleicher Weise, wie der angebliche Machtgeber gehaftet haben würde, wenn die Vollmacht ertheilt gewesen wäre.

Dasselbe gilt von Vormündern und andern Vertretern, welche mit Ueberschreitung ihrer Befugnisse Wechselerklärungen ausstellen.

Dritter Abschnitt.

Von eigenen Wechseln.

Art. 96. Die wesentlichen Erfordernisse eines eigenen (trockenen) Wechsels sind:

1. die in den Wechsel selbst aufzunehmende Bezeichnung als Wechsel, oder, wenn der Wechsel in einer fremden Sprache ausgestellt ist, ein jener Bezeichnung entsprechender Ausdruck in der fremden Sprache;

2. oznaczenie sumy pieniężnej wypłacić się mającej;
3. nazwisko osoby lub firma, której lub za zleceniem której wystawiciel wypłacić chce;
4. oznaczenie czasu, w którym wypłacić należy (Art. 4. Nr. 4.);
5. podpis wystawiciela z nazwiskiem swem lub firmą swą;
6. oznaczenie miejsca, dnia miesiąca i roku wystawienia.

Art. 97. Miejsce wystawienia przy własnym wekslu, o ile nie jest osobne wypłaty miejsce oznaczone, za miejsce wypłaty i oraz za miejsce zamieszkania wystawiciela uważa się.

Art. 98. Przepisy następne, w tej ustawie dla ciągnionych wekslów wydane, także i do własnych wekslów stosują się:

1. Artykuły 5. i 7. co do formy wekslu;
2. Artykuły 9—17. co do indossamentu;
3. Artykuły 19. i 20. co do prezentacyi wekslu na czas po okazaniu tak dalece, że prezentacya wystawicielowi uczyniona być powinna;
4. Artykuł 29. co do regresu zabezpieczenia tak dalece, że takowy w razie niepewności wystawiciela miejsce ma;
5. Artykuły 30—40. co do wypłaty i upoważnienia do złożenia zapadłej sumy wekslowej tak dalece, że to ostatnie przez wystawiciela stać się może;
6. Artykuły 41. i 42., jako też Artykuły 45—55. co do regresu z powodu niewypłaty przeciw indossantom;
7. Artykuły 62—65. co do wypłaty honorowej;
8. Artykuły 70—72. co do kopii;
9. Artykuły 73—76. co do wekslów zaginionych i fałszywych tak dalece, że w przypadku Art. 73. wypłata przez wystawiciela nastąpić musi;
10. Artykuły 78—96. co do ogólnych zasad przedawnienia wekslu, co do przedawnienia praw regresowych przeciw indossantom, co do prawa zaskarzenia wierzyciela wekslowego, co do ustaw wekslowych cudzoziemskich, co do protestu, co do miejsca i czasu do prezentacyi i innych czynności w wekslowych obrotach zachodzących, jako też co do podpisów niedostatecznych.

Art. 99. Weksle własne domicyliowane domicyliatowi, lub jeżeliby takowego niewymieniono, samemu wystawicielowi na onem miejscu, na które weksel domicyliowano, do wypłaty prezentowane, a jeżeliby wypłaty nie uiszczono, tamże zaprotestowane być mają. Jeżeliby wczesnego podniesienia protestu przy domicyliacie zaniedbano, na ten czas przez to prawo wekslowe przeciw wystawicielowi i indossantom ustaje.

Art. 100. Prawo wekslowe przeciw wystawicielowi wekslu własnego przedawnia we trzy lata rachując od zapadłego dnia wekslu.

2) die Angabe der zu zahlenden Geldsumme;

3) der Name der Person oder die Firma, an welche oder an deren Ordre der Aussteller Zahlung leisten will;

4) die Bestimmung der Zeit, zu welcher gezahlt werden soll (Art. 4 Nr. 4);

5) die Unterschrift des Ausstellers mit seinem Namen oder seiner Firma;

6) die Angabe des Ortes, Monatstages und Jahres der Ausstellung.

Art. 97. Der Ort der Ausstellung gilt für den eigenen Wechsel, in sofern nicht ein besonderer Zahlungsort angegeben ist, als Zahlungsort und zugleich als Wohnort des Ausstellers.

Art. 98. Nachstehende, in diesem Gesetze für gezogene Wechsel gegebene Vorschriften gelten auch für eigene Wechsel:

1) die Art. 5 und 7 über die Form des Wechsels;

2) die Art. 9—17 über das Indossament;

3) die Art. 19 und 20 über die Präsentation der Wechsel auf eine Zeit nach Sicht mit der Massgabe, dass die Präsentation dem Aussteller geschehen muss:

4) der Art. 29 über den Sicherheitsregress mit der Massgabe, dass derselbe im Falle der Unsicherheit des Ausstellers stattfindet;

5) die Art. 30—40 über die Zahlung und die Befugniss zur Deposition des fälligen Wechselbetrages mit der Massgabe, dass letztere durch den Aussteller geschehen kann;

6) die Art. 41 und 42, so wie die Art. 45—55 über den Regress Mangels Zahlung gegen den Indossanten:

7) die Art. 62—65 über die Ehrenzahlung;

8) die Art. 70—72 über die Copien;

9) die Art. 73—76 über abhanden gekommene und falsche Wechsel mit der Massgabe, das im Falle des Art. 73 die Zahlung durch den Aussteller erfolgen muss;

10) die Art. 78—96 über die allgemeinen Grundsätze der Wechselverjährung, die Verjährung der Regressansprüche gegen die Indossanten, das Klagerecht des Wechselgläubigers, die ausländischen Wechselgesetze, den Protest, den Ort und die Zeit für die Präsentation und andere im Wechselverkehre vorkommende Handlungen, so wie über mangelhafte Unterschriften.

Art. 99. Eigene domicilirte Wechsel sind dem Domiciliaten oder wenn ein solcher nicht benannt ist, dem Aussteller selbst an demjenigen Orte, wohin der Wechsel domicillirt ist, zur Zahlung zu präsentiren und, wenn die Zahlung unterbleibt, dort zu protestiren. Wird die rechtzeitige Protesterhebung beim Domiciliaten verabsäumt, so geht dadurch der wechselmässige Anspruch gegen den Aussteller und die Indossanten verloren.

Art. 100. Der wechselmässige Anspruch gegen den Aussteller eines eigenen Wechsels verjährt in drei Jahren vom Verfalltage des Wechsels an gerechnet.

52.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. Stycznia 1850,

moc mające dla owych krajów koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych działa, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego,

którem obwieszcza się prowizoryczny, przez Najjaśniejszego Pana usankcyonowany przepis względem postępowania w sprawach wekslowych.

Aby postępowanie w sprawach wekslowych ile możności upojedyńczyć i przyśpieszyć, na wniosek ministra sprawiedliwości i za doradą Rady ministrów, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą rezolucyą z dnia 25. Stycznia 1850, dla owych krajów koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych w mocy stoi, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego, następujący przepis prowizoryczny zatwierdzić:

§. 1.

Skargi wekslowe, bez względu, czy one z weksłów ciągnionych czy własnych (suchych) wynikają, przed sąd krajowy miejsca wypłaty lub też miejsca zamieszkania, albo czasowego miejsca pobytu zaskarzonego, a jeżeli w siedlisku sądu krajowego sąd handlowy znajduje się, przed tenże ostatni wytoczone być mają.

§. 2.

W owych krajach koronnych, w których nowe urządzenie sądów do skutku jeszcze nie przyszło, skargi wekslowe albo przed sąd wekslowy miejsca wypłaty lub miejsca zamieszkania lub czasowego miejsca pobytu zaskarzonego albo przed sądy wedle powszechnych przepisów jurysdykcyjnych należne, jednakże, jeżeliby na tem miejscu, gdzie sprawa prowadzoną być ma, znajdował się sąd wekslowy, tylko przed tenże wytoczone być mają.

§. 3.

Osoby wojskowe o należytości z weksłów do należnego sądu wojskowego pozywać należy.

§. 4.

Do właściwego sądu miejsca wypłaty posiadacz wekslu wszystkich dłużników wekslowych tą samą skargą pozywać może; do innych sądów zewnątrz miejsca wypłaty kilku dłużników wekslowych jedną skargą tedy tylko pozywać można, jeżeli ich zamieszkania miejsce w powiecie onegoż leży. Ręczyciele wekslowi w ogólności sądowi głównego dłużnika podlegają i wraz z nim tą samą skargą zapozwanymi być mogą.

§. 5.

Jeżeli skarga zasadza się na wekslu, cudzym lub własnym, wszystkiemi własnościami do ważności przepisanemi zaopatrzonym, na ten czas, jeżeli przeciw wekslowi żadne nie okazują się wątpliwości, i jeżeli oprócz oryginalnego wekslu przytoczono oryginalny protest i oryginalny porachunek powrotny wraz z kartką kursu (o ile takowe akta pomocne do uzasadnienia prawa zaskarzenia potrzebne są), na żądanie powoda zapozwanemu dłużnikowi wekslowemu bez poprzedniczego wysłuchania tegoż wypłacenie sumy wekslowej wraz z wykazanemi należytościami pobocznemi w ciągu trzech dni pod zagrożeniem wekslowo-prawnej egzekucyi nakazać się ma.

52.

Verordnung des Justizministeriums vom 25. Jänner 1850,

iggilt für jene Kronländer, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze,

womit die von Seiner Majestät sanctionirte provisorische Vorschrift über das Verfahren in Wechselsachen kundgemacht wird.

Um das Verfahren in Wechselsachen möglichst zu vereinfachen und zu beschleunigen, haben Seine k. k. Majestät über Antrag des Jutizministers und auf Einrathen des Ministerrathes, mit allerhöchster Entschliessung vom 25. Jänner 1850, für diejenigen Kronländer, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze, nachstehende provisorische Vorschrift zu genehmigen geruht:

§. 1.

Wechselklagen, sie mögen aus gezogenen oder eigenen (trockenen) Wechseln entspringen, sind bei dem Landesgerichte des Zahlungsortes, oder bei jenem des Wohnsitzes oder zeitweiligen Aufenthaltsortes des Beklagten, und wenn an dem Sitze des Landesgerichtes sich ein Handelsgericht befindet, nur bei letzterem anzubringen.

§. 2.

In denjenigen Kronländern, in welchen die neue Gerichtsverfassung noch nicht in Wirksamkeit getreten ist, sind die Wechselklagen entweder bei dem Wechselgerichte des Zahlungsortes oder des Wohnsitzes oder zeitweiligen Aufenthaltsortes des Geklagten oder bei den nach den allgemeinen Jurisdictionsvorschriften zuständigen Gerichten, wenn sich jedoch an dem Orte, wo der Process geführt werden soll, ein Wechselgericht befindet, nur bei diesem anzubringen.

§. 3.

Militärpersonen sind wegen Forderungen aus Wechseln vor dem zuständigen Militärgerichte zu belangen.

§. 4.

Bei dem competenten Gerichte des Zahlungsortes kann der Inhaber des Wechsels alle Wechselschuldner mit derselben Klage belangen, bei andern Gerichten ausserhalb des Zahlungsortes können mehrere Wechselschuldner nur dann mit einer Klage belangt werden, wenn sie in dem Bezirke desselben ihren Wohnsitz haben. Wechselbürgen folgen überhaupt dem Gerichtsstand des Hauptschuldners und können mit ihm zugleich mittelst derselben Klage belangt werden.

§. 5.

Gründet sich die Klage auf einen mit allen zur Giltigkeit vorgeschriebenen Eigenschaften versehenen fremden oder eigenen Wechsel, so ist, wenn sich gegen den Wechsel keine Bedenken ergeben, und ausser dem Original-Wechsel der Original-Protest und die Original-Retourrechnung sammt Courszettel (insofern diese Behelfe zur Begründung des Klagerechtes erforderlich sind), beigebracht werden, auf Verlangen des Klägers dem belangten Wechselschuldner ohne dessen vorläufige Einvernehmung die Zahlung des Wechselbetrages sammt den ausgewiesenen Nebengebühren binnen drei Tagen unter Androhung wechselrechtlicher Execution aufzutragen.

§. 6.

Jeżeli skargę wekslową przeciw kilku osobom wystósowano, na ten czas każdemu zaskarzonemu zupełny egzemplarz skargi wraz z załączeniami doręczyć należy. Jeżeliby nie podano tyle egzemplarzów wraz z alegatami, ile potrzeba, wtedy doręczenie zaskarzonym z kolei, jak ich w skardze lub w prożbie wymieniono, o ile liczba egzemplarzów załączeniami zaopatrzonych dostarcza, uskutecznić, a w rezolucyi wyrazić się ma, dla których z spółoskarzonych doręczenie nie nastąpiło. Przeciw tym skarga bez skutku.

§. 7.

Owi dłużnicy wekslowi, którym wypłatę sumy wekslowej w ciągu trzech dni nakazano, w przeciągu tego samego terminu wszystkie swe zarzuty do sądu podać i udowodnić mają. Ten termin bieży od dnia doręczenia nakazu sądowego; atoliż jednak dni, podczas których podane zarzuty pocztą szły, do onegoż wrachowane być nie mają. Względem takowych termin sądowy na czas jak najkrótszy do ustnej rozprawy wedle prawa wekslowego postanowić się ma. Przeciw dozwolonemu nakazowi wypłacenia rekurs miejsca nie ma.

§. 8.

Powodowi, mimo tę wytoczoną rozprawę, na żądanie jego egzekucyą ku zabezpieczeniu udzielić należy.

§. 9.

Jeżeli powód tylko wprowadzenia postępowania wekslowego żąda, lub jeżeli z przyczyny niezupełności przytoczonych aktów pomocnych żądaniu o wydanie nakazu wypłacenia miejsca dać nie można, wtedy na skargę termin sądowy na czas jak najkrótszy do ustnej rozprawy wedle prawa wekslowego postanowić się ma, a jeżeliby skargę przeciw kilku zaskarzonym, po części w innych powiatach krajowo-sądowych, w innych krajach koronnych lub w cudzej ziemi zamieszkałych wystósowano; tedy dzień do rozprawy w ten sposób oznaczyć należy, ażeby każdy z zaskarzonych przy takowej albo osobiście, albo przez pełnomocnika obecnym być mógł.

§. 10.

W sprawach wekslowych wszelkie skargi i prożby bezzwłocznie załatwiać a rozprawy sąd ile możności przyśpieszać winien.

§. 11.

W procesie wekslowym ustnie postępować należy. Piśmienne postępowanie, wtedy tylko miejsce mieć może, jeżeliby o to obie strony własnoręcznie podpisanem piśmiennem lub osobiście przed sąd podanem oświadczeniem upraszały, i termina do podania pism procesowych za obopólnem porozumieniem się oznaczyły.

§. 12.

W postępowaniu wekslowem przepisy w §. 18. aż włącznie do 20. w 22. tudzież 25. aż włącznie do 50., w 53. i 54. rozporządzenia względem sumarycznego postępowania, w sporach cywilnych w skutek najwyższej rezolucyi z dnia 18. Października 1845. zaprowadzonego, (w §§fach 19. aż włącznie do 21., 23. tudzież 26. aż włącznie do 51., 54. i 55. najwyższej rezolucyi z dnia 6. Marca 1848. względem zaprowadzenia sumarycznego postępowania w Dalmacyi) zawarte, wszelakoż z zmianami następującemi zachowane być mają:

§. 6.

Wird eine Wechselklage gegen mehrere Personen gerichtet, so muss jedem Beklagten ein vollständiges Exemplar der Klage sammt Beilagen zugestellt werden. Sind die erforderlichen Exemplare sammt Beilagen nicht überreicht worden, so ist die Zustellung an die Beklagten in der Reihe, wie sie in der Klage oder in dem Gesuche genannt sind, so weit die Zahl der beleg- ten Exemplare reicht, zu bewerkstelligen, und in dem Bescheide auszudrücken, an welche der Mitgeklagten die Zustellung nicht erfolgt. Gegen diese ist die Klage ohne Wirkung.

§. 7.

Jene Wechselschuldner, welchen die Zahlung des Wechselbetrages binnen 3 Tagen auf- erlegt wurde, haben binnen derselben Frist alle ihre Einwendungen bei Gericht anzubringen und darzuthun. Diese Frist läuft vom Tage der Zustellung des gerichtlichen Auftrages; in die- selbe sind aber die Tage, während welcher die angebrachten Einwendungen auf der Post gelaufen sind, nicht einzurechnen. Hierüber ist eine Tagsatzung auf möglichst kurze Zeit zur mündlichen Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen. Gegen den bewilligten Zahlungsauf- trag findet kein Recurs Statt.

§. 8.

Dem Kläger ist, ungeachtet dieser anhängigen Verhandlung, auf sein Ansuchen die Exe- cution zur Sicherstellung zu ertheilen.

§. 9.

Verlangt der Kläger nur die Einleitung des wechselrechtlichen Verfahrens, oder kann dem Begehren um Erlassung des Zahlungsauftrages wegen eines Mangels an den beigebrach- ten Behelfen nicht Statt gegeben werden, so ist über die Klage eine Tagsatzung auf mög- lichst kurze Zeit zur mündlichen Verhandlung nach Wechselrecht anzuordnen, und wenn die Klage gegen mehrere zum Theil in andern Landesgerichtsbezirken, in andern Kronländern oder im Auslande wohnende Beklagte gerichtet ist; so ist der Tag zur Verhandlung in der Art zu bestimmen, dass es jedem Beklagten möglich ist, bei derselben entweder persönlich oder durch einen Bevollmächtigten zu erscheinen.

§. 10.

In Wechselsachen sind alle Klagen und Gesuche unverzüglich zu erledigen, und die Ver- handlungen von dem Gerichte möglichst zu beschleunigen.

§. 11.

Im Wechselprocesse ist mündlich zu verfahren. Ein schriftliches Verfahren darf nur dann stattfinden, wenn beide Theile durch eigenhändig unterzeichnete schriftliche oder in Per- son vor Gericht abgegebene Erklärungen darum ansuchen, und die Fristen zur Ueberreichung der Processschriften durch gemeinschaftliches Einverständniss bestimmen.

§. 12.

Im Wechselverfahren, sind die in den §. 18 bis einschliesslich 20, 22 dann 25 bis ein- schliesslich 50, 53 und 54 der Verordnung über das in Folge der Allerhöchsten Entschliessung vom 18. October 1845 eingeführte summarische Verfahren in Civilrechtsstreitigkeiten (§§. 19 bis einschliesslich 21, 23, dann 26 bis einschliesslich 51, 54 und 55 der allerhöchsten Ent- schliessung vom 6. März 1848 über die Einführung des summarischen Verfahrens in Dal- matien) enthaltenen Vorschriften, jedoch mit folgenden Abänderungen zu beobachten:

a) Prośba o usprawiedliwienie niestawienia się na terminie sądowym w ciągu trzech dni, rachując od dnia, w którym ustała przeszkoda do stawienia się na terminie sądowym, a prośba o restytucyą przeciw upłynionemu terminowi zapadłemu w ciągu trzech dni po upływie terminu zapadłego podaną być ma.

b) W wyroku, mocą którego zaskarżony za upadłego na sprawie uznanym jest, termin do wypełnienia jego obowiązku na trzy dni, pod uniknieniem wekslowo-prawnej egzekucyi, wyznaczonym być ma.

Ten termin bieżeć poczyna, jeżeli przeciw wyrokowi nie apelowano, z pierwszym dniem po doręczeniu onegoż, jeżeli zaś apelowano, z pierwszym dniem po zaszłej prawomocności wyroku.

c) Do dowodu przez przysięgę przystąpić należy w ciągu 24 godzin rachując od dnia, w którym wyrok prawomocnym się stał.

d) Oświadczenia względem apelacyi i rewizyi, tudzież odnoszące się do nich pisma zażalenia i rekursa przeciw wyrokom pierwszej lub drugiej instancyi w ciągu trzech dni po doręczeniu wyroku lub rezolucyi podane być mają.

§. 13.

Jeżeli pierwszy termin sądowy na skargę wyznaczony odroczono, lub jeżeli przez sąd wysłuchanie świadków albo obejrzenie naoczne uchwalono, tedy powód w pierwszym razie przy lub po terminie sądowym, w drugim razie po doręczeniu rezolucyi upraszać może o sądowy nakaz do zaskarżonego, aby tenże w ciągu trzech dni, pod uniknieniem wekslowo-prawnej egzekucyi, pretensyą zabezpieczył. Takowa prośba miejsca jednakowoż nie ma, jeżeli odroczenie terminu sądowego z przyczyny przeszkody, ze strony powoda zaszłej, nastąpiło, lub jeżeli powód do uzasadnienia skargi potrzebnych dokumentów oryginalnych na terminie sądowym nie okazał.

§. 14.

Jeżeli zaskarżony przeciw wyrokowi pierwszej lub drugiej instancyi, którym mu wypełnienie obowiązku bezwarunkowo nakazano, lub którym na przysięgę spór kończącą uznano, apelacyą lub rewizyą założył, tedy powód natychmiast upraszać może o sądowy nakaz do zaskarżonego, by tenże w ciągu trzech dni pod uniknieniem wekslowo-prawnej egzekucyi, pretensyą zabezpieczył.

§. 15.

Jeżeli zaskarżony w pierwszej instancyi osądzony, przez sąd apelacyjny warunkowo lub bezwarunkowo uwolnionym został, a przed doręczeniem wyroku sądu apelacyjnego już zabezpieczenie dano, tedy dopóty przy takowem zostaje, dopóki wyrok sądu apelacyjnego prawomocności nie nabędzie, lub rozstrzygnienie najwyższego trybunału nie nastąpi.

§. 16.

Jeżeliby się do nakazów sądowych, w §§fach 13. i 14 wspomnianych, w ciągu terminu wyznaczonego nie zastósowano, tedy wierzycielowi do woli zostawia się wedle przepisu §. 18. prowadzić egzekucyą, albo przeciw osobie albo na majątek dłużnika.

§. 17.

Zabezpieczenie sposobem w §. 25. ustawy wekslowej przepisanym dane być musi.

a) Das Gesuch um Rechtfertigung des Ausbleibens von einer Tagsatzung ist binnen drei Tagen von dem Tage, an welchem das Hinderniss bei der Tagsatzung zu erscheinen, aufgehört hat, und das Wiedereinsetzungsgesuch gegen eine verstrichene Fallfrist binnen drei Tagen nach Ablauf der Fallfrist anzubringen.

b) In dem Urtheile wodurch der Beklagte sachfällig erklärt wird, ist die Frist zur Erfüllung seiner Verbindlichkeit auf drei Tage bei Vermeidung wechselrechtlicher Execution zu bestimmen.

Diese Frist fängt, wenn gegen das Urtheil nicht appellirt wird, mit dem ersten Tage nach der Zustellung desselben, wenn aber appellirt worden ist, mit dem ersten Tage nach eingetretener Rechtskraft der Entscheidung zu laufen an.

c) Der Beweis durch einen Eid muss binnen 24 Stunden von dem Tage an gerechnet, mit welchem das Urtheil rechtskräftig geworden ist, angetreten werden.

d) Appellations- und Revisionsanmeldungen, so wie die hierauf sich beziehenden Beschwerdeschriften und Recurse gegen Bescheide 1. oder 2. Instanz sind binnen drei Tagen nach der Zustellung des Urtheiles oder des Bescheides zu überreichen.

§. 13.

Wenn die erste über die Klage angeordnete Tagsatzung erstreckt oder wenn von dem Gerichte ein Zeugenverhör oder Augenschein beschlossen wird, so kann der Kläger im ersten Falle bei oder nach der Tagsatzung, im zweiten Falle nach Zustellung des Bescheides um den gerichtlichen Auftrag an den Beklagten ansuchen, binnen drei Tagen bei Vermeidung wechselrechtlicher Execution für die Forderung Sicherheit zu leisten. Dieses Gesuch findet jedoch nicht Statt, wenn die Erstreckung der Tagsatzung wegen eines von Seiten des Klägers eingetretenen Hindernisses erfolgt ist, oder wenn zur Begründung der Klage nöthige Urkunden bei der Tagsatzung von dem Kläger im Original nicht vorgewiesen worden sind.

§. 14.

Hat der Beklagte gegen ein Urtheil erster oder zweiter Instanz, wodurch ihm die Erfüllung einer Verbindlichkeit unbedingt auferlegt, oder wodurch auf einen Haupteid erkannt wird, die Appellation oder Revision ergriffen, so kann der Kläger sogleich um den gerichtlichen Auftrag an den Beklagten ansuchen, binnen drei Tagen bei Vermeidung wechselrechtlicher Execution für die Forderung Sicherheit zu leisten.

§. 15.

Ist der Beklagte in erster Instanz verurtheilt, von dem Appellationsgerichte bedingt oder unbedingt losgesprochen, aber vor Zustellung des Urtheiles des Appellationsgerichtes bereits Sicherheit geleistet worden, so bleibt es dabei so lange, bis das Urtheil des Appellationsgerichtes rechtskräftig wird, oder die Entscheidung des obersten Gerichtshofes erfolgt.

§. 16.

Werden die in den §§. 13 und 14 erwähnten gerichtlichen Aufträge binnen der festgesetzten Frist nicht befolgt, so steht es dem Gläubiger frei nach Vorschrift des §. 18 gegen die Person oder auf das Vermögen des Schuldners Execution zu führen.

§. 17.

Die Sicherstellung muss auf die in dem §. 25 der Wechselordnung festgesetzte Art geleistet werden.

§. 18.

Jeżeliby dłużnik obowiązku wyrokiem lub rezolucyą pod zagrożeniem wekslowo-prawnej egzekucyi nakazanego w przeciągu terminu ku temu wyznaczonego nie wypełnił, na ten czas wierzyciel wybór ma egzekucyą na majątek lub przeciw osobie dłużnika prowadzić. Do woli mu się zostawia, zaraz po upływie terminu wypłaty i po zaszłej prawomocności wyroku, bez poprzedzającej na majątek egzekucyi, wyjednać na dłużnika areszt egzekucyjny. Egzekucyą na majątek prowadzić można przed i po wykonaniu egzekucyi osobistej; jednakże wierzyciel, uzyskawszy egzekucyą osoby, dopóki zaskarżony w areszcie dłużniczym zostaje, na majątek tegoż egzekucyą ani wyjednać, ani dalej prowadzić prawa nie ma.

§. 19.

Do układów sądowych takowa wekslowo-prawna egzekucya tedy tylko zastósowaną być ma, jeżeli się tejże względem pretensyi wekslowej dłużnik wyraźnie poddał.

§. 20.

Wierzyciel wekslowy nawet i wtedy, gdyby pretensyą wekslową zabezpieczono, względem wypłaty przeciw osobie dłużnika egzekucyą prowadzić może, nie będąc przez to zmuszonym zrzec się wprzód zabezpieczenia, jeżeliby danem zabezpieczeniem natychmiast zaspokojonym być nie mógł.

§. 21.

Areszt dłużniczy, czy względem zabezpieczenia, czy względem wypłaty pretensyi wekslowej wyjednany, ze wszystkiem dłużej jak rok bez przerwy trwać nie może.

§. 22.

Wierzyciel wekslowy prawo ma, na ruchome, za pretensyą wekslową zastawione lub prawnie zatrzymane rzeczy, jeżeli ich właściciel w konkurs wpadł, u tego sądu egzekucyą prowadzić, u któregoby się to bez wypadku konkursu stać mogło. Jednakże prośby o egzekucyą przeciw zastępcy massy wystósowane być powinny.

§. 23.

Przywrócenie do dawnego stanu ze szkodą osoby, która w głównym procesie nierzetelnie nie działała, już więcej udzielonem być nie może, jeżeliby takowa swe wekslowo-prawne pretensye do trzeciej osoby tym czasem przez upływ czasu w całkowitości albo w części utraciła, lub z powodu krótkości pozostającego jeszcze czasu już więcej urzeczywistnić nie zdołała.

§. 24.

Rozprawę względem przywrócenia do dawnego stanu z powodu wynalezionych nowych dowodów z rozprawą w rzeczy głównej połączyć i względem obu tym samym wyrokiem rozstrzygnąć należy. W skardze więc o przywrócenie musi oraz i żądanie w rzeczy głównej być podane.

§. 25.

W procesie wekslowym za dni feryalne uważają się li tylko niedziele i prawnie uznane święta powszechne. Wszelkie termina bez względu na dni feryalne bez przerwy bieżą. Tylko jeżeli ostatni dzień terminu na niedzielę lub święto powszechne przy-

§. 18.

Wenn der Schuldner die ihm durch Urtheil oder Bescheid mit Androhung wechselrechtlicher Execution auferlegte Verbindlichkeit binnen der dazu festgesetzten Frist nicht erfüllt, so hat der Gläubiger die Wahl auf das Vermögen oder gegen die Person des Schuldners Execution zu führen. Es steht ihm frei, sogleich nach Ablauf der Zahlungsfrist und eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses ohne vorausgegangene Execution auf das Vermögen den Executionsarrest des Schuldners zu bewirken. Auf das Vermögen kann die Execution vor und nach Vollziehung der Personalexecution geführt werden; jedoch ist der Gläubiger, welcher die Personalexecution erwirkt hat, so lange sich der Beklagte im Schuldenarreste befindet, die Execution auf das Vermögen desselben zu erwirken, oder fortzusetzen nicht berechtiget.

§. 19.

Auf gerichtliche Vergleiche findet diese wechselrechtliche Execution nur in dem Falle Statt, wenn sich der Schuldner derselben in Rücksicht einer Wechselforderung ausdrücklich unterworfen hat.

§. 20.

Der Wechselgläubiger kann selbst dann, wenn für den Wechselanspruch Sicherheit bestellt ist, wegen der Zahlung gegen die Person des Schuldners die Execution führen, ohne vorher die Sicherheit aufgeben zu müssen, in sofern er durch die bestellte Sicherheit nicht sogleich befriediget werden kann.

§. 21.

Der Schuldenarrest kann, er mag wegen Sicherstellung oder Bezahlung einer Wechselforderung erwirkt worden seyn, in allem nicht länger als ein Jahr ununterbrochen fortdauern.

§. 22.

Der Wechselgläubiger ist berechtigt, auf bewegliche, wegen einer Wechselforderung verpfändete, oder rechtmässig zurückbehaltene Sachen, wenn der Eigenthümer derselben in Concurs verfällt, bei dem Gerichte Execution zu führen, bei welchem es ausser dem Falle eines Concurses geschehen könnte. Die Executionsgesuche sind jedoch gegen den Massevertreter zu richten.

§. 23.

Die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand kann zum Nachtheil einer Person, die in dem Hauptprocesse nicht unredlich gehandelt hat, nicht mehr ertheilt werden, wenn dieselbe ihre wechselrechtlichen Ansprüche an einen Dritten mittlerweile durch Ablauf der Zeit ganz oder zum Theile verloren hat, oder wegen Kürze der noch übrigen Zeit nicht mehr geltend machen kann.

§. 24.

Die Verhandlung über eine Wiedereinsetzung in den vorigen Stand wegen vorgefundener neuer Beweismittel ist mit der Verhandlung der Hauptsache zu verbinden, und über beide mittelst eben desselben Urtheiles zu entscheiden. In der Wiedereinsetzungsklage muss daher zugleich das Begehren in der Hauptsache gestellt werden.

§. 25.

Im Wechselprocesse sind nur die Sonntage und die gesetzlich anerkannten allgemeinen Feiertage als Ferialtage anzusehen. Alle Fristen laufen ohne Rücksicht auf Ferialtage ununterbrochen fort. Nur wenn der letzte Tag einer Frist auf einen Sonntag oder allgemeinen Feier-

pada, termin aż do pierwszego dnia powszedniego przedłuża się. Żadna z stron nie jest zobowiązaną w dni świąteczne swej religii przed sąd stawiać się.

§. 26.

O ile rozporządzenie niniejsze dla procesu wekslowego nie zawiera szczególnego przepisu, także i w sprawach wekslowych ustawy powszechne względem postępowania zachowywać należy.

§. 27.

Niniejszy przepis we wszystkich krajach koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych w mocy stoi, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego i Pogranicza wojskowego z dniem 1. Maja 1850. działać poczyna. Takowy zastósowanym być powinien do wszystkich sporów, względem których rozprawę przed tym dniem jeszcze nie ukończono. Postanowienia co do prowadzenia egzekucyi, w niniejszym przepisie zawarte, także i w tych przypadkach zastósowanie znajdują, w których wyrok sądowy lub nakaz wypłaty przede dniem właśnie oznaczonym mocy prawa nabył.

Schmerling m. p.

53.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. Stycznia 1850,

działające dla krajów koronnych Węgier, Kroacyi i Slawonii, województwa Serbii i banatu Temeskiego,

którem obwieszcza się prowizoryczny przepis co do postępowania w sprawach wekslowych przez Najjaśniejszego Pana usankcyonowany.

Chcąc postępowanie w sprawach wekslowych w krajach koronnych Węgier, Kroacyi i Slawonii, województwa Serbii i banatu Temeskiego z zasadami w powszechnej ustawie wekslowej dla cesarstwa Austryackiego wyrzeczonemi, tudzież z przepisami, jakie względem postępowania wekslowego dla owych krajów koronnych, w których powszechna księga ustaw cywilnych w wykonaniu stoi, wydano, w zgodności postawić, raczył Najjaśniejszy Pan, na wniosek ministra sprawiedliwości i za doradą Rady ministrów stósownie do §§fów 36. i 120. konstytucyi państwa, najwyższą rezolucyą z dnia 25. Stycznia 1850 postanowienia następne zatwierdzić:

§. 1.

Druga część XVgo artykułu węgierskiej ustawy z roku 1840., tudzież odnoszące się do onegoż postanowienia VIgo artykułu z roku 1844., wyjąwszy §. 22. ostatniego artykułu, w mocy zostają, o ile takowe nowem sądownictwa urządzeniem uchylonemi nie zostały lub nie zostaną.

§. 2.

Paragraf 22. artykułu VI. z roku 1844. znosi się, a natomiast postanowienie następne wstąpić ma: Intabulacya wekslu przed czasem zapadłym onegoż w tych tylko przypadkach miejsce ma, w których właściciel wekslu podług przepisu §§fów 25. do 29. powszechnej ustawy wekslowej uprawnionym jest żądać regresu ku zabezpieczeniu. Intabulacya zaś wekslu po czasie zapadłym onegoż dopuszczalną jest, a weksel przez to własności swej wekslowej nie traci.

tag fällt, verlängert sich die Frist bis auf den nächstfolgenden Werktag. Keine Partei ist schuldig, an den Feiertagen ihrer Religion vor Gericht zu erscheinen.

§. 26.

In soferne durch diese Verordnung für den Wechselprocess keine besondere Vorschrift ertheilt wird, sind auch in Wechselsachen die allgemeinen Gesetze über das gerichtliche Verfahren zu beobachten.

§. 27.

Diese Vorschrift hat in allen Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze, vom 1. Mai 1850 angefangen in Wirksamkeit zu treten. Dieselbe ist auf alle Streitsachen, über welche die Verhandlung vor diesem Tage noch nicht geschlossen wurde, anzuwenden. Die in dieser Vorschrift enthaltenen Bestimmungen über die Executionsführung finden auch in jenen Fällen ihre Anwendung, in welchen das gerichtliche Erkenntniss oder der Zahlungsauftrag vor dem eben bezeichneten Tage im Rechtskraft erwachsen ist.

Schmerling *m. p.*

53.

Verordnung des Justizministeriums vom 25. Jänner 1850,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Croatien und Slavonien, die Woiwodschaft Serbien und das Temeser Banat,

womit die von Sr. Majestät sanctionirte provisorische Vorschrift über das Verfahren in Wechselsachen kundgemacht wird.

Um das Verfahren in Wechselsachen in den Kronländern Ungarn, Croatien und Slavonien und der Woiwodschaft Serbien und dem Temeser Banat mit den in der allgemeinen Wechselordnung für das Kaiserthum Oesterreich ausgesprochenen Grundsätzen und mit den Vorschriften, welche über das Wechselverfahren für jene Kronländer, wo das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit ist, erlassen wurden, in Einklang zu bringen, haben Se. Majestät über Antrag des Justizministers und auf Einrathen des Ministerrathes nach Massgabe der §§. 36 und 120 der Reichsverfassung mit a. h. Entschliessung vom 25. Jänner 1850 nachstehende Bestimmungen zu genehmigen geruht:

§. 1.

Der zweite Theil des XV. ungarischen Gesetzartikels vom Jahre 1840, so wie die auf denselben Bezug habenden Bestimmungen des VI. Artikels vom Jahre 1844 bleiben mit Ausnahme des §. 22. des letzten Artikels in Wirksamkeit, insoweit dieselben nicht durch die neue Gerichtsverfassung ausser Kraft gesetzt sind, oder werden.

§. 2.

Der §. 22 des VI. Artikels vom Jahre 1844 ist aufgehoben, und an dessen Stelle hat nachstehende Bestimmung zu treten: Die Intabulation eines Wechsels vor der Verfallszeit desselben findet nur in jenen Fällen Statt, in welchen der Eigenthümer des Wechsels nach Vorschrift der §§. 25 — 29 der allgemeinen Wechselordnung den Regress auf Sicherstellung zu nehmen befugt ist. Die Intabulation eines Wechsels nach dessen Verfallszeit aber ist zulässig, ohne dass der Wechsel dadurch seine Wechseleigenschaft verliert.

§. 3.

Kompenzacya wzajemnych pretensyi w procesie wekslowym wtedy tylko dopuszczalną jest, jeżeli dłużnik wekslowy w stanie jest powodowi przeciwnie postawić zapadłą wzajemną pretensyą, albo prawomocnym wyrokiem albo sądową ugodą uznaną, i dłużnikowi bezpośrednio przeciw powodowi należącą się.

§. 4.

Jeżeliby dłużnik wekslowy obowiązku wyrokiem lub rezolucyą pod zagrożeniem wekslowo-prawnej egzekucyi nakazanego w przeciągu terminu ku temu wyznaczonego nie wypełnił, na ten czas wierzyciel wybór ma egzekucyą na majątek lub przeciw osobie dłużnika prowadzić. Do woli mu się zostawia, zaraz po upływie terminu wypłaty i po zaszłej prawomocności wyroku, bez poprzedzającej egzekucyi na majątek wyjednać na dłużnika areszt egzekucyjny. Egzekucyą na majątek prowadzić można przed i po wykonaniu egzekucyi osobistej; jednakże wierzyciel, uzyskawszy egzekucyą osoby, dopóki zaskarzony w areszcie dłużniczym zostaje, na majątek tegoż egzekucyą ani wyjednać, ani dalej prowadzić prawa nie ma.

§. 5.

Do układów sądowych takowa wekslowo-prawna egzekucya tedy tylko zastósowaną być ma, jeżeli się tejże względem pretensyi wekslowej dłużnik wyraźnie poddał.

§. 6.

Wierzyciel wekslowy nawet i wtedy, gdyby pretensyą wekslową zabezpieczono, względem wypłaty przeciw osobie dłużnika egzekucyą prowadzić może, nie będąc przez to zmuszonym zrzec się wprzód zabezpieczenia, jeżeliby danem zabezpieczeniem natychmiast zaspokojonym być nie mógł.

§. 7.

Od aresztu osobistego wolnymi są:

1. Osoby wojskowe w rzeczywistem służbowaniu stojące, spensyonowane lub z charakterem wojskowym wystąpione;
2. publiczni urzędnicy państwa i duchowni.

§. 8.

Egzekucyą prowadzący, który przeciw osobie dłużnika wekslowego egzekucyą prowadzić chce, po nastąpionej prawomocności wyroku, przez który dłużnik wekslowy osądzonym został, prożbę o założenie aresztu osobistego przeciw temuż do dotyczącego sędzi powiatowego podać winien.

§. 9.

Sąd powiatowy wraz z zezwoleniem na tę prożbę udzielić ma sądowemu woźnemu nakaz do przedsięwzięcia aresztu za relacyą, i za jednym razem, jeżeli sąd nie posiada własnego aresztu cywilnego, zawiadomić o tem przełożonego onego miejsca aresztowego, które dla za aresztowanych za długi przeznaczone jest.

§. 10.

Woźny sądowy zaraz po otrzymanym nakazie zaskarzonego zaaresztować, temuż przy tej okazyi egzemplarz zezwolenia aresztu, przeciw niemu przez powoda wyro-

§. 3.

Die Compensation gegenseitiger Forderungen ist im Wechselprocesse nur dann zulässig, wenn der Wechselschuldner dem Kläger eine fällige, entweder durch ein rechtskräftiges Erkenntniss oder durch einen gerichtlichen Vergleich anerkannte und dem Schuldner unmittelbar gegen den Kläger zustehende Gegenforderung entgegenzusetzen vermag.

§. 4.

Wenn ein Wechselschuldner, die ihm durch Urtheil oder Bescheid mit Androhung wechselrechtlicher Execution auferlegte Verbindlichkeit binnen der dazu festgesetzten Frist nicht erfüllt, so hat der Gläubiger die Wahl auf das Vermögen oder gegen die Person des Schuldners Execution zu führen. Es steht ihm frei, sogleich nach Ablauf der Zahlungsfrist und eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses, ohne vorausgegangener Execution auf das Vermögen, den Executionsarrest des Schuldners zu bewirken. Auf das Vermögen kann die Execution vor und nach Vollziehung der Personal-Execution geführt werden; jedoch ist der Gläubiger, welcher die Personal-Execution erwirkt hat, so lange sich der Beklagte im Schuldenarreste befindet, die Execution auf das Vermögen desselben zu erwirken oder fortzusetzen, nicht berechtiget.

§. 5.

Auf gerichtliche Vergleiche findet diese wechselrechtliche Execution nur in dem Falle Statt, wenn sich der Schuldner derselben in Rücksicht einer Wechselforderung ausdrücklich unterworfen hat.

§. 6.

Der Wechselgläubiger kann selbst dann, wenn für den Wechselanspruch Sicherheit bestellt ist, wegen der Zahlung gegen die Person des Schuldners die Execution führen, ohne vorher die Sicherheit aufgeben zu müssen, in sofern er durch die bestellte Sicherheit nicht sogleich befriedigt werden kann.

§. 7.

Vom Personalarreste sind befreit:

1. In der activen Dienstleistung stehende, pensionirte oder mit Militärcharakter ausgetretene Militärpersonen.

2. Oeffentliche Beamte im Dienste des Staates und Geistliche.

§. 8.

Der Executionsführer, welcher gegen die Person des Wechselschuldners Execution führen will, hat nach eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses, wodurch der Wechselschuldner verurtheilt wurde, um die Verhängung des Personalarrestes gegen denselben bei dem betreffenden Bezirksrichter anzusuchen.

§. 9.

Das Bezirksgericht hat zugleich mit der Bewilligung dieses Gesuches einem Gerichtsdiener den Auftrag zur Vornahme desselben gegen Relation zu ertheilen, und unter Einem, wenn das Gericht nicht einen eigenen Civilarrest besitzt, den Vorstand jenes Verwahrungsortes, welcher für Schuldgefangene bestimmt ist, hievon zu verständigen.

§. 10.

Der Gerichtsdiener hat sogleich nach erhaltenem Auftrage den Geklagten zu verhaften, ihm bei dieser Gelegenheit ein Exemplar der vom Kläger wider ihn erwirkten Arrestsbewilli-

bionego wręczyć, i onegoż zaraz do miejscowości aresztowych, przeznaczonych do umieszczenia zaaresztowanych za długi, odprowadzić winien.

§. 11.

Za długi zaaresztowani nigdy z osobami za zbrodnie zaaresztowanemi, a tem mniej z więźniami kryminalnymi w spólnym areszcie trzymanymi być nie mogą.

§. 12.

Wierzyciel, który przeciw dłużnikowi areszt osobisty uzyskał, obowiązany jest, ponosić dla ostatniego koszta alimentacyjne przez urząd miejsca, w potrzebnym razie zaś przez sąd powiatowy wyznaczyć się mające w ilości najmniej 10 a najwięcej 20 kr. mon. konw. dziennie, i końcem tego co tydzień sumę wypadającą z góry u zawiadowcy aresztu, lub jeżeli areszt dłużniczy przy samym sądzie się znajduje, u tegoż bezpośrednio złożyć.

§. 13.

Zaniedbanie złożenia raty alimentacyjnej w czasie należytym to skutkuje, iż dłużnik zaaresztowany z aresztu natychmiast wypuszczonym będzie, i że wierzyciel prawo do nowego przedsiębrania egzekucyi osobistej pod względem tej samej pretensyi utraca.

§. 14.

Przeciw dłużnikowi jednocześnie i przez więcej powodów areszt osobisty wyrobionym być może. Wykonanie takowego dalszego aresztu w ten sposób miejsce ma, iż duplikat nakazu zaaresztowania zaskarżonemu, a tryplikat zawiadowcy aresztu doręcza się.

§. 15.

Jeżeli areszt przez więcej wierzycieli przeciw temu samemu dłużnikowi wyrobiono, tedy ten ostatni koszta alimentacyjne (§. 12.) wszelakoż tylko raz pobierać ma. W takowym przypadku więc od starających się o areszt zależy, albo porozumieć się względem spólnego dawania alimentów, albo oznaczyć, jakim sposobem oni takowe stósownie do §. 12. na przemian składać chcą.

§. 16.

Za długi zaaresztowanych ani do żadnych robót przymuszać, ani też na inny jaki niedostatek z pozbawieniem wolności nie koniecznie i niezbędnie połączony wystawiać nie można.

§. 17.

Wierzycielowi do woli się zostawia, dłużnikowi zaaresztowanemu aresztu przeciw niemu za długi wyrobionego jak mu się podoba ulżyć, a szczególnie mu także wolne wychodzenie na krótszy lub dłuższy czas, w dzień lub w nocy z rzeczeniem się prawnie przepisanych alimentów lub bez tego pozwolić. Takowe pozwolenie jednak prawa trzeciego wierzyciela, który także przeciw zaskarzonemu areszt dłużniczy wyrobił, naruszać nie może.

W takowym razie, tudzież, jeżeli zaskarzony przez wierzyciela z swego aresztu zupełnie wypuszczonym, lub jeżeli przez ostatniego rata alimentacyjna w czasie należytym złożoną nie jest, dalszy aresztu żądający o tem zawiadomionym, a w ostatnich przypadkach do wypełnienia swego obowiązku alimentacyjnego wezwanym być ma.

gung einzuhändigen, und ihn sofort in das zur Aufnahme von Schuldgefangenen bestimmte Arrestlocale abzuführen.

§. 11.

Die Schuldgefangenen dürfen nie mit Personen, welche wegen Verbrechen verhaftet sind, viel weniger aber noch mit Criminal-Sträflingen in gemeinschaftlicher Haft gehalten werden.

§. 12.

Dem Gläubiger, welcher den Personalarrest wider einen Schuldner erwirkt hat, liegt die Verpflichtung ob, Letzterem die durch die Behörde des Ortes, nöthigenfalls aber durch das Bezirksgericht festzusetzenden Alimentations-Kosten im Betrage von mindestens 10 und höchstens 20 Kreuzer Conv. Münze für jeden Tag zu verabreichen, und zu diesem Ende wöchentlich den entfallenden Betrag in Vorhinein dem Arrestverwalter, oder wenn ein Schuldenarrest bei dem Gerichte selbst besteht, bei diesem unmittelbar zu erlegen.

§. 13.

Die Unterlassung des Erlages der Alimentationsrate zur gehörigen Zeit hat zur Folge, dass der verhaftete Schuldner sogleich seiner Haft entlassen, und dass der Gläubiger des Rechtes auf Wiederaufnahme der Personal-Execution wegen derselben Forderung verlustig wird.

§. 14.

Gegen einen Schuldner können auch gleichzeitig mehrere Kläger den Personalarrest bewirken. Die Vollziehung eines solchen weiteren Arrestes findet durch die Zustellung eines Duplicates des Arrestbefehles an den Geklagten und eines Triplums an den Arrestverwalter Statt.

§. 15.

Wird der Arrest von mehreren Gläubigern gegen denselben Schuldner erwirkt, so hat Letzterer gleichwohl die Alimentations-Kosten (§. 12) doch nur einmal zu beziehen. Es hängt in diesem Falle daher von den Arrestwerbern ab, sich entweder über die gemeinschaftliche Leistung der Alimente zu verständigen, oder die Art und Weise, wie sie dieselben nach Massgabe des §. 12 abwechselnd erlegen wollen, zu bestimmen.

§. 16.

Schuldgefangene können zu keinerlei Arbeit gezwungen, noch sonst einer mit der Entziehung der Freiheit nicht unumgänglich nothwendig verbundenen Entbehrung unterworfen werden.

§. 17.

Es steht dem Gläubiger frei, dem verhafteten Schuldner den wider ihn Schulden halber erwirkten Arrest auf die ihm gefällige Art zu erleichtern, insbesondere auch ihm einen freien Ausgang auf kürzere oder längere Zeit, bei Tage oder auch bei Nacht mit oder ohne Verzichtleistung auf die gesetzlichen Alimente zu bewilligen. Eine solche Bewilligung kann aber dem Rechte eines dritten Gläubigers, der ebenfalls den Schuldenarrest wider den Geklagten erwirkt hat, nicht zum Abbruche gereichen.

In diesem Falle, so wie auch, wenn der Geklagte von einem Gläubiger seiner Haft gänzlich entlassen, oder von letzterem die Alimentationsrate zur gehörigen Zeit nicht erlegt wird, ist der fernere Arrestwerber hievon zu verständigen, und in den letzteren Fällen zur Leistung seiner Alimentationspflicht aufzufordern.

§. 18.

Jeżeliby kto, za długi w areszcie trzymany, z przyczyny choroby do śpitalu przeniesionym być musiał, na ten czas urządzić się ma, ażeby nie między zbrodniarze umieszczonym i nie ściślej trzymanym był, jak kiedy się w areszcie podczas swej choroby znajdował.

Ciąg aresztu dłużniczego przez przeniesienie dłużnika do śpitalu nie przerywa się.

Równie też przez to zobowiązanie do dawania alimentów nie zmienia się; wszelakoż w takowym razie ilość kosztów alimentacyjnych wedle okoliczności choroby zaaresztowanego za długi odpowiednie do potrzeb tegoż przez urząd w §. 12. namieniony podwyższona być może.

§. 19.

Areszt dłużniczy, bez względu, czy za jeden, czy za więcej długów, dłużej trwać nie może, jak jeden rok nieprzerwanie.

Po upływie aresztu nieprzerwanie przez jeden rok przetrwanego, dłużnik natychmiast z aresztu wypuszczonym być ma, i także za te same długi już więcej aresztowanym być nie może.

§. 20.

Niniejszy przepis w krajach koronnych Węgier, Kroacyi i Slawonii, województwa Serbii i banatu Temeskiego z dniem 1. Maja 1850. działać poczyna; wszelakoż tenże z tym dniem i przy egzekucyi takowych wyroków, które przed 1. Maja 1850 prawomocności dostąpiły, zastósowanym być ma.

Schmerling m. p.

§. 18.

Wenn Jemand, der Schulden halber im Gefängnisse sitzt, wegen Krankheit in das Spital gebracht werden muss, so ist Anstalt zu treffen, dass er nicht mit Verbrechern vermengt und nicht schwerer, als er im Gefängnisse während seiner Krankheit gestanden, gehalten werde.

Die Dauer des Schuldenarrestes wird durch die Versetzung des Schuldners in das Spital nicht unterbrochen.

Ebenso erleidet hiedurch die Verbindlichkeit zur Leistung der Alimente keine Aenderung; doch darf in einem solchen Falle der Betrag der Alimentationskosten nach Beschaffenheit der Krankheitsumstände des Schuldgefangenen den Bedürfnissen desselben entsprechend durch die im §. 12 bezeichnete Behörde erhöht werden.

§. 19.

Der Schuldenarrest, gleichviel ob wegen einer einzigen oder wegen mehreren Schulden, kann nicht länger als Ein Jahr ununterbrochen dauern.

Nach Ablauf eines ununterbrochen durch Ein Jahr ausgestandenen Arrestes, ist daher der Schuldner sofort aus demselben zu entlassen, und kann auch wegen derselben Schulden nicht wieder verhaftet werden.

§. 20.

Diese Vorschrift hat in den Kronländern Ungarn, Croatien und Slavonien, in der Woiwodschaft Serbien und dem Temeser-Banat vom 1. Mai 1850 angefangen in Wirksamkeit zu treten; doch ist dieselbe von diesem Tage an auch bei der Execution solcher Urtheile, die vor dem 1. Mai 1850 in Rechtskraft erwachsen sind, in Anwendung zu bringen.

Schmerling *m. p.*



